



ئۇيغۇر خەلق تارىخىي قوساقلارى

ئۇيغۇر خەلق تارىخىي قوساقلارى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى



ئۇيغۇر خەلق تارىخى قوشاقلرى

توپلاپ رەتلىگۈچى : ئۇچقۇنجان ئومەر

مەسئۇل مۇھەررىرى : ئىبراھىم نىياز
توختى ئابىخان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى



ھۇندەر نىجە

بەت

خەلق قوشاقلرى - زامانىنىڭ ئەينىگىدۇر

1 نوزۇگۇم قوشاقلرى

19 گۈلەمخان قوشىغى

22 سادىر پالۋان قوشاقلرى

33 بايانداي ئۇرۇشى ھەققىدە

37 مايسىمخان قوشىغى

39 كوچ - كوچ قوشىغى

43 سارى جاز قوشىغى

45 ئالمىخان ھەققىدە

46 سىيىت نوچى قوشاقلرى

64 لاشمان قوشاقلرى

82 ئامبال زۇلۇمى ھەققىدە

83 ئابدىقادىر داموللام ھەققىدە

89 قايقا داۋان قوشىغى

93 تاش ئاخۇنۇم ھەققىدە

95 زالىم قازىلار ھەققىدە

96 خاڭ قوشىغى

104 مىللى نەغمە قوشىغى

105 ئاچىل

109 سارىخان قوشىغى

111 رىزۋانگۈل ھەققىدە

113 ئامىنەم ھەققىدە

114 قەمبەرنىسا قوشىغى

116 ئاق دادام



خەلق قوشاقلىرى - زامانىنىڭ ئەينىگىدۇر

(كىرىش سوز ئورنىدا)

خەلق قوشاقلىرى-بىر ئەلنىڭ ئەينى زامانىدىكى سىياسى، ئىجتىمائى ئەھۋالىنى چۈشەندۈرىدىغان پاكىتتۇر. ئۇ، ئىجتىمائى ھادىسىلەرنى تىپىك مىسالى بويىچە سۈرەتكە ئېلىپ تۇرىدىغان كىنو ئوپىراتۇرى. بىر جەمئىيەتنىڭ ئىقتىسادىي، ئىجتىمائى تەرەققىيات ئەھۋالىنى تەكشۈرمەكچى ئىكەنسە، ئەينى زامانىدىكى خەلق قوشاقلىرىغا مۇراجەت قىلىش.

ئۇيانمۇ زەيكەش،

بۇيانمۇ زەيكەش.

ۋاي تار جاھان،

ئارقامدىن ئەگەش.

شىنجاڭدا شىڭشىسەي زامانىدا چىققان بۇ قوشاق 1932-يىلىدىن 1941-يىللارغىچە باندىت شىڭدۇبەننىڭ ئوزىنىڭ مىللىي تارىستلىق ھۆكۈمرانلىغىنى چىڭىتىشتا، كەڭ ئاممىنى قىرىش-چېپىش ۋە تۇرما-زىندان قاتارلىقلارنى ئەۋج ئالدۇرغان، خەلققە تېپىچ بىر نەپەس ئېلىش، نە ئۇيان، نە بۇيانغا مىدىر-لاش ئەركىنلىكىنى بەرمىگەن دەۋرنى سۈرەتلەيدۇ. مەزكۇر قوشاقنىڭ 3-مىراسىدىكى « تار جاھان » بەزىدە سىياسى خەۋپ يۈزىدىن، ئاشكارا ئوقۇلۇشتا گەرچە « تاجىخان » دېگەنگە يۆتكەلسەمۇ، قوشاقنىڭ ئەسلى چىقىرىلىش مەقسىدى

ۋە 1-، 2- مىسىراللىرىنىڭ پىكىر تەقەززاسى ئۇنىڭ ئېنىق « تار جاھان » دەپ قوشاققا قوشۇلغانلىغىنى كورسۇتۇپ تۇردى. ئۇ « تار جاھان » باندېت ۋە چىوڭ تۇرمىچى شىڭ دەۋرىدىكى تار جاھان ئىدى. ئۇنىڭ ئالدىدىكىراق جەمىيەتكە خەلق قوشاقلىرى نۇقتىسىدىن نەزەر سالايلى:

ماتىتەي تۇلۇم ساچقان،
ئالۋاڭنى تولا چاچقان.
خاننىڭ گېپىگە كىرمەي،
دارغا ئېسىلىپ ياتقان.

مىلادى 1925- يىللىرى شىنجاڭ رايونىنىڭ ھاكىمىيەت تەختىدىكى مۇستەبىت ھۆكۈمەت قەشقەر، يەكەن قاتارلىق ئالتە شەھەر تەرەپتە ماتىتەي قاتارلىق قېرى توڭگوزلارنى مەنەسپدار قىلىپ كوتۇرۇش ئارقىلىق ئۈزۈڭگە ياقىمىدەك سەمىرىتكەن ئىدى. ئۇ، ئۆز ئېتى « ما » نىڭ بارا-بارا ھاكىمىيەت يۇقۇرى كوتۇرۇلۇپ، جەنۇبىي شىنجاڭدا ھەم مەمۇرىي، ھەم ھەربىي ھوقوقنى قولغا كىرگۈزۈپ، تىتەي دىگەن ئاتاق بىلەن ئۈزۈنى كۈزگە ئىلمىغان ئەھۋال ئاستىدا مەز-كۈر « ما » غا يەنە بىر « ما » (ماشۇۋۇ) نى سېلىش ئارقىلىق ئۇنى گورغا ئۇزاتقان. ماتىتەينىڭ تىپىك ھەرىكىتى ۋە ئاقىۋىتىنى، ئۇنىڭ دەۋرىدىكى قەشقەرنىڭ سىياسى، ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ھالىتىنى شۇ بىر خەلق قوشىغىلا خۇلاسىە قىلىپ ئېيتىپ بېرىدۇ. دەرۋەقە، ماتىتەي قىزىل-بويدىن چىققان نېفىتنىڭ دۇغىنى موم ئېقىتىپ ساتتۇرۇپ، بەلكىم ئۇنى سېتىۋېلىشنى خەلققە ئالۋاڭ تەرىقىسىدە تېگىپ



ئۈگۈت كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

زۇلۇم قىلغان. شۇڭا ئۇ، خەلق تەرەپتىن « مەرمىچى ئىياز » دىگەن لەقەمگە ئىگە بولغان. يەنە بىر تەرەپتىن ئۇ ناھايىتى ھاكاۋۇرلىشىپ، خاننىڭ ئۈزىدىن يۇقۇرى مەمۇرنىڭ يارىلىقىغا بويسۇنماي، ئۈزى خان-ئۈزى بەگ بولمىغان. نەتىجىدە خەلقنىڭ ئاھى ۋە ئەينى دەۋرىدىكى ھاكىمىيەتنىڭ يۇقۇرى دەرگاھى ئۇنى دارغا ھو كوم قىلغان. مەزكۇر تورت قۇرقوشاق بىزگە كام دىگەندە ئەنە شۇ چاغدىكى جەمىيەتنىڭ 4 خىل ئەھۋالىنى چۈشەندۈرىدىغان پاكىت رولىنى ئوينايدۇ. بىرىنچى، ھاكىمىيەت: مەنەسپدارلار ئاراچوڭ - كىچىكلىك تالىشىش، يۇقۇرى- تۆۋەنلىك تالىشىش، كېرەك بولغاندا چوڭ بېلىق كىچىك بېلىقنى يىمىش.

ئىككىنچى، سىياسەت: ئۇچاغلاردا خەلق گويىكى ھو كومەتنىڭ ئىسمىدىن ئەمىچى بولۇپ، ئىشچى، دىخان، تىجارەتچى، ھۈنەرۋەن - كاسىپلار ئالۋاڭ - ياساق تېگىدە يەنجىلگەن. ئۈچىنچى، سانائەت: شىنجاڭدا 1920 - يىللىرى تېخى نېفىت كانلىرىنى ئېچىپ پايدىلانغىدەك سانائەت يوق. ئىككىنچى تەرەققىيات نېفىت بۇلاقلىرىغا چومۇچ سېلىپ يۇرۇش ئەھۋالىدا ئىدى.

تۆتىنچى، ئىبىرەت: كىمكى خەلققە زۇلۇم قىلىدىكەن، ئۇنىڭ ئاقىۋىتى ماتىئەينىڭكىدەك بولىدۇ. شۇ نوقتىلاردىن قارىغاندا، خەلق قوشىغى ھەر بىر زاماننىڭ ئەينىگىدۇركى، ھەر بىر جەمىيەت ئۈزىنىڭ ھەقىقىي چىرىيىنى بۇ ئەينەكتە كۆرىدۇ. بۇ مۇقەررەرلىكتۇر. قولىڭىزدىكى ئەينەكمۇ شۇ ۋەزىپىنى ئادا قىلىدۇ.

بۇ ئەينەكتە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخىدا بولۇپ ئۆتكەن بىر قاتار ئىجتىمائىي، سىياسىي، ئىقتىسادىي ئەھۋاللارنىڭ ئەيى

نى زاماندىكى مەنزىرىسى كورۇنۇدۇ، بۇ ھادىسىدىن ماھىيەت-
نى كورۇشتە ھوججەتلىك رول ئوينايدۇ.
ئەنە، نوزۇگۇم! ئۇ، ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ ئوز ئىنسانى ھو-
قۇقىنى قانداق قوغدىغانلىغىنى نامايش قىلغۇچىلارنىڭ ۋە-
كىلىرىدىن بىرى. ئۇ، ئاياللارنىڭ توغرا مۇھەببەت، توغرا
تۇرمۇش، ئىپپەت - نومۇسى ۋە ئىززەت - ئابرويىنى مۇھا-
پىزەت قىلىشتا، بېشىغا كەلگەن ھەر قانداق مۇشەققەتنى پى-
سەنت قىلىمىغان بىر ئۇيغۇر ئايىلى.

مەن قەشقەردىن چىققانچە،
تۇشەك سېلىپ ياتقان يوق.
ئانام ئورگەن چېچىمغا،
تاغاق سېلىپ باققان يوق.

ئۇچ كۈن ياتتىم قومۇشتا،
مېنى ئىزدەپ كېزەرمىش.
تاپالماي مەن نوزۇكىنى،
ئىتتەك ماراپ يۈرەرمىش.

قومۇشلارغا ئوت قويسا،
قېچىپ كىرەي دەرياغا.
ھەرگىز خوتۇن بولمايمەن،
قالماق ئامبال ئەبگاغا.

ئەنە، قەمبەرنىسا! ئۇ، ئوزىدىن قېرى كىشىگە تۇرمۇشقاچ-
قىشقا، ئوزىنىڭ ئىختىيارلىغى بولمىغان تويىنى قىلىشقا ئۇنىمى-
غان ئۇيغۇر قىزلىرىدىن بىرى. ئۇ، ئوز ئىرادىسىغا خىلاپ ئىشقا
بويىسۇنۇشتىن كورە ئولۇمنى ئەلابىلىدۇ - دە، مۇھەببەت مىزا-
نىنى ھىمايە قىلىش يولىدا قۇربان بولىدۇ. خەلق قوشىغى
ئۇنى توۋەندىكىچە سۇرەتكە ئالغان. قەمبەرنىسانىڭ ئانىسى

ئۇيغۇر خەلق تارىخى قوشاقلرى



e-كىتاب تەييارلىغۇچى :

ئىلھام نىزام

2008.7

ئاپپاق ساقال يۇلۇنۇپ،
دەرت ئۇستىگە بولدى دەرت.

شىرىن قىزىم نوزوك ئاي،
ئاكاڭدىنمۇ ئايرىلدىم.
ھېچكىم مەندەك بولمىغاي،
قانائىتىدىن قايرىلدىم.

نوزۇگۇمنىڭ بېشىغا چۇشكەن دەرت - ئەلەملەرنى ئەس
لەپ ئېيتقان قوشىغى:

توگىلەر ئاغزى قامغاقتا،
بىر ئاكام بار قالماقتا.
قالماقنىڭ شۇم نىيىتى،
مەن نوزۇكنى ئالماقتا.

توگىلەر بېشى - تاغ بېشى،
مولچەرىمىز يار قېشى.
شۇ مولچەرگە يەتكەندە،
توختىمايدۇ كوز يېشى.

يوللارنى تولا مېڭىپ،
ھالسىزلىنىپ تېلىقتىم.
مەن بۇ يەرگە كېلىپلا،
يامان كوزگە چېلىقتىم.

يالاڭ ئاياق سۇ كەچتىم،
تاغنىڭ سۇيىنى ئىچتىم.
چىدىماي قالماق زۇلمىغا،
ئەزىز جېنىمدىن كەچتىم.

ھاۋانى بۇلۇت باستى،
قار- يامغۇرلار ياققىلى.
قانداق چاغدا تورەلدىم،
دەرت - ئەلەملەر تارتقىلى؟

ئاسماندىكى سا بولدىم،
يوللار يۇرۇپ خار بولدىم.
ئاكام قالدى قالماقتا،
بىر كۆرمەككە زار بولدىم.

تاغدىن چۈشكەن تورت ئاتلىق،
توتىلىسى بوز ئاتلىق.
تورت ئاتلىقنىڭ ئىچىدە،
مىنىڭ ئاكام سۇمباتلىق.

ئايغىمدا كىشەن بار،
قوۋۇق قىسار بوينۇمنى.
مىدىر قىلماس بوپ قالدىم،
كويىزا قىسىپ قولۇمنى.

چورۇق كەيگەن ئاياققا،
تومۇر ئىشكەل بوش كەلدى.
جېنىم ئاتام قېشىدىن
بۇ يىللاردا كىم كەلدى؟

سەل ئەمەستۇر ئاققۇچى،
كوزدىن ئاققان بېشىمىز.
قامچا، تاياق ئاستىدا،
ئوتەرمۇ بۇ بېشىمىز؟

نوزۇگۇمنىڭ قېچىپ بېرىپ، قومۇشلىق ئىچىدە ئېيتقان
قوشىغى:

ئالتە ئاي ياتتىم قومۇشتا،
قومۇش ئارىلاپ كۈن چۈشتى.
مەن نوزۇكنىڭ بېشىغا،
تاغدىن ئېغىر مۇڭ چۈشتى.

خۇدا سالدى بۇ ئىشقا،
نىيەت پۇكتۇم قېچىشقا.
قالماق چىرىكلىرى يامان،
ئوت قويارمۇ قومۇشقا؟

ئۈچ كۈن ياتتىم قومۇشتا،
مېنى ئىزدەپ كىزەر مىش.
مەن نوزۇكنى تاپالماي،
ئىتتەك ماراپ يۈرەرمىش.

قومۇشلارغا ئوت قويماس،
مەن نوزۇكنى تۇتالماي.
مەن نوزۇكنى تۇتقاندا،
ئولتۇرەر، تىرىك قويماس.

ئۇنتۇمايمەن باقىمنى،
قومۇشلۇقتا ياتساممۇ.
كوڭلۇم ئۇندىن ئايرىلماس،
ئەلەم - كۈلپەت تارتساممۇ.

خۇدا يىم بەرگەن غۇنچەمنى،
سۇلۇن ياۋۇز ئۈزەلمەس.

باقى يىگىت، مەرت يىگىت،
زالىم قالماق كورەلمەس:

بۇلبۇل ھەرگىز سايىرىماس،
ئالتۇن بالداق قەپەزدە،
مەن باقىمنى ئويلايمەن،
كىچە - كۈندۈز، سەھەردە.

تۈگىلەر ياتار ئويدا،
باش بۇيلىسى بوينىدا،
تۇتسا قالماق نوزۇكى،
ئۇرۇپ - قىيناش كويدا.

چول-جەزىرە ئىچىدە،
يوقتۇر بىرەر ھەمىرىم،
قومۇشلۇقتا دەرت تارتىپ،
ئوتتى كۈنۈم ئاچ - زىرىن.

ماڭساڭ قەشقەر يولىغا،
قەشقەر يولى، يول بولغاي،
نوزۇك ئاجىز بەدەننى،
بىر خۇدايىم ساقلىغاي.

نوزۇك ئوزى تۇتقۇندا،
غېرىپ ئاكام پۇشقۇندا،
مەن نوزۇكىنىڭ دەردىدە،
باقى كويەر يالقۇندا.

قومۇشلارغا ئوت قويسا،
قېچىپ كىرەي دەرياغا،

ھەرگىز خوتۇن بولماسمەن،
قالماق ئامبال ئەبگاغا!

خوزۇگۈمنىڭ جاڭگاللىقلاردا يۇرۇپ، دادىسىنى ئەسلەپ
ئېيتقان قوشاقلىرى

مەن قەشقەردىن چىققانچە،
تۈشەك سېلىپ ياتقان يوق.
ئانام ئورگەن چېچىمغا،
تاغاق سېلىپ باققان يوق.

كورەلىمدەم ئاتامنى،
ئاڭا قېنىپ باققان يوق.
مەن نوزۇكتەك ھېچ خوتۇن،
يالغۇز چولدا ياتقان يوق.

قايناپ تۇرغان قازانغا،
چومۇچ سېلىپ باققان يوق.
ئالتاي ياز قېچىپ يۇرۇپ،
تەككىي قويۇپ ياتقان يوق.

تاغدىن چۈشكەن لاي سۇنى،
سۇزۇپ ئىچەر ئەر قېنى؟
مىنى قەشقەر شەھرىگە،
ئېلىپ كىتەر ئەر قېنى؟

جان ئاتامنى كورەلمەي،
ئولۇپ كىتەر بولدۇم مەن.
قالماقلارغا تۇتۇلۇپ،
سۇلۇپ كىتەر بولدۇممەن.

ئاخىر بولدۇم ئاشكارە،
يوشۇرۇنغىلى يەر بارمۇ؟
باشقا قاتتىق كۈن چۈشتى،
ئېلىپ قاچار ئەر بارمۇ؟

نوزۇگۇمنىڭ ئاشغى باقى يىگىتنىڭ ئېغىر كۈن
لەردە نوزۇگۇمنى سېغىنىپ ئېيتقان قوشىغى

ئالتە ئاي باقتىم قويۇڭىنى،
بىر كورمىدىم بويۇڭىنى.
بىرەر كورسەم بويۇڭىنى،
قانداق قىلاي ئوتۇڭىنى؟

قويچى بولماس ئەر ئىدىم،
قويچى قىلدىڭ، ئەي نوزۇك.
قالماقنى خوي قاخشاتقان
نويچى قىلدىڭ، ئەي نوزۇك.

توگە چاپىنار تال بېشى،
مىنىڭ جايىم يار قېشى.
نوزۇگۇمغا مەن ئامراق،
مەڭگۈ كوڭلۇم سىردىشى.

تال بويۇڭىنى كورۇشكە،
تالچى ئاكاڭ ئارماندا.
«نوزۇگۇم» دەپ ئىزدەيدۇ،
دەرتلىك كوڭلۇم ئارقاڭدا.

سەن مىنىڭدىن سورىما،
بىل قاراپ چىرايمىدىن.

ئاشق - مەشۇق بىر ئوتسۇن،
تسلەيمەن خۇدا يىمدىن.

دارىن ① ئويى ھەيۋەتلىك،
مىنىڭ يارىم سولەتلىك.
باقى بىلەن نوزۇگۇم،
ئاشىقتۇر قىيامەتلىك.

باقى يىگىتنىڭ ئايغاقچى بىلەن ئۇچراشقاندا ئېيتقان
قوشىغى

باقى: نوزۇك يارىم ئامانمۇ؟
ئايغاق دوستۇم، ئېيتساڭچۇ؟

ئايغاقچى: نوزۇك يارىڭ ئامانمۇ،
سۇيۇنچەڭنى بەرسەڭچۇ؟
بوگۇن نوزۇك ئويىدە،
ئىلدام بېرىپ يەتسەڭچۇ؟

باقى: ئانداق بولسا مەن باراي،
مەندىن خەۋەر ئېيتساڭچۇ؟
.....

نوزۇگۇم: نوزۇك قولۇم باغلاندى،
خەلق-ئالەمگە ئاڭلاندى.
باقى يارىم، سەن ئۇچۇن،
يۈرەك باغرىم داغلاندى.

باقى يىگىت كەلسەڭچۇ؟
يۈرەك باغرىم باسساڭچۇ؟

①-دارىن - ئامبال



سۈيگەن يارىڭ نوزۇكىنى،
ئەندى ئېلىپ قاچساڭچۇ؟

نوزۇك جىنىم ئېپ قاچاي،
ئاغى بولسا ئېيتساڭچۇ؟!

باقى

نوزۇگۇم:

ئاڭا ئاغى شۇ بولۇر،
يا يىلاق خەلقى جىم بولۇر.
قاچقان ياشتا مۇڭ بولۇر،
مۇككەن جايلار بوك بولۇر.

بىز كىتەرمىز بۇ يەردىن،
بارغان كەلمەس دىيارغا.
ئاتا - ئانام مۇڭ قالدۇر،
كوڭۇللىرى دوق بولۇر،

ئىزدەكچىلار جىق تولۇر،
بىز بۇ يەردىن كەتكەندە.

.....

بۇلبۇل قۇشنى سولاپ قويسا،
ئالتۇن بالداق قەپەزگە؛
كوڭلى ئۇنىڭ ئارام تېپىپ،
قاچماق ئويىنى قويارمۇ؟

مۇڭلۇق بولغان، غېرىپ نوزۇك،
ئامراغغا قانمىسا؛
نوزۇك كوڭلى ئامراغدىن،
بىردەم نېرى بولارمۇ؟

نوزۇك باشنى تۇتقۇن قىلسا،
كوڭلى ئۇنىڭ تۇتقان يوق.
يارى ئۇچۇن قۇربان بولسا،
نوزۇك باشتا ئارمان يوق.

نوزۇگۇم بىلەن باقى يىگىتنىڭ ئېيتىشقان قوشىغى

نوزۇگۇم: سەن سېغىنىدىڭمۇ مېنى؟

باقى: خويۇ سېغىنىدىم مەن سېنى.

نوزۇگۇم: سەن قەيىرىڭدە سېغىنىدىڭ؟

باقى: مەن جىگەرمدە سېنى.

نوزۇگۇم: سەن مىنىڭدىن سورىمىغىن،

كورگىن چىرايىمدىن ئېنى.

سەن مىنىڭ باقىم تۇرۇپ،

دەردىمنى بىلىگەنىڭ قېنى؟

باقى: كۇندە كورمىدىم يارنى،

بىر كۇنى كورەرمەن دەپ.

ئۇمىت ئۇزمىدىم ياردىن،

ئولمىسەم سۇيەرمەن دەپ.

ئالتىنچى ئاي كىرگەن چاغدا،

ئارا- گۇرچەك خاماندا.

نۇزۇك يارنى كورۇشكە،

باقى يىگىت ئارماندا.

نەچچە كۇن بولۇپ كەتتى،

نوزۇك يارنى كورمۇدۇم.

تەقدىر بولسا كۈرەرمەن،
تېخى ئۆمست ئۆزۈمۈم.

ئالدىدىن چىققان بىر تۇغ،
ئوزۇك يارنىڭ ئايغىغى.
كوڭۇلگە كەلگەن تۇيغۇ،
ئامراق كوڭۇل باغىقى.

ئوزۇگۇمنىڭ تۇتۇپ كىلىنگەندىن كېيىن، كۈرە شەھرىدىكى
ئامبالنىڭ ئويىدە تۇرۇپ ئېيتقان قوشىغى

كەپ قالدىم باياۋانغا،
چىرىك كەلدى داۋانغا.
ئون ئىككى كۈن بولغاندا،
مەن تۇتۇلدۇم قاۋانغا.

شىسەن مازى ① ياخشىدۇر،
ئاغچىسى خوپ ياخشىدۇر.
دەرتنى ئېيتىپ يىغلايمىز،
دەردىمىز مۇڭ - ناخشىدۇر.

ئاتامنى مەن سېغىندىم،
ئاكامنى مەن سېغىندىم.
تىرىكمىكىن شۇ ئاتام،
خەۋەر ئۇقماي يىغلىدىم.

ئاتامغا يىتەلمەسمەن،
ئاتامنى كۈرەلمەسمەن.

① چوقۇر مەنىسىدە.

ئاتامنى كورۇپ ئولسەم،
ھەرگىز ئارمان قىلماسمەن.

ئاكام مۇندا كىلەرمۇ؟
منى ئېلىپ كېتەرمۇ؟
بىر خەۋىرى يوق ئۇنىڭ،
قەشقەرگە تېچ يېتەرمۇ؟

نوزۇگۇم موڭغول خوجايىنىنىڭ ئويىدىن چىقىپ كەت-
كەنچە، 6 ئاي قېچىپ يۇرۇيدۇ، ئۇنىڭ جاڭگالدا قېچىپ يۈ-
رۇپ ئېيتقان قوشىغى

ئالتە ئاي ياتتىم خاماندا،
نان پۇشۇردۇم ساماندا.
ئاجىز نوزۇك جاڭگالدا،
ئاتام يۈرەر قايناندا؟

سۇلۇن بېرىپ يامۇلغا،
ئەرز قىپتۇ جاڭجۇڭغا ①
جاڭجۇن يايى ئېۋەتتى،
مەندەك ئاجىز خوتۇنغا.

يايى چىقتى تۇتقىلى،
ئەژدېھاردەك يۇتقىلى.
ئۈنبەش يايى كىلىپتۇ،
نوزۇگۇمنى تۇتقىلى.

ھېچكىم مەندەك بولمىسۇن،
بالالارغا قالمىسۇن!

① ھەربىي ئەمەلدار

بىزگە كەلگەن دەرت-ئەلەم،
ھېچ بەندىگە كەلمسۇن!

ئالتە ئاي بولدى يالغۇزمەن،
قەشقەر يولىنى بىلمەسمەن.
خۇدا مېنى ساقلىسۇن،
سولۇنلارنى كورمەسمەن.

نوزۇگۇمنىڭ دوڭ يامۇلدا تورۇپ ئېيتقان قوشىغى

ئامباللارنىڭ خاڭزىسى،
غۇلجىدا بار فاڭزىسى ①.
چاقاي دىسەم چېقىلماس،
قولۇمدىكى كوزىسى.

خۇدا بەرگەن غۇنچەمنى،
سولۇن قالماق ئۈزەلمىدى!
خوتۇن قىلماق قەستىمۇ،
قەددىمنى پۈكلەلمىدى!

ئايغىمدا كىشەن بار،
بوينۇمدا تاختاي تىڭگازە.
ئېلىپ قاچار نوزۇكنى،
بولسا ياخشى خوخەنزە.

يامۇلنىڭ بار ئوگىزىسى،
ئۈنەش غۇلاچ توغرىسى.
كورسەم ئەسكى كىگىزدۇر،
سولانغانلار موزىسى. ②

① ئوي - جايى

② قالپاق

ئەپپيۇن تەرگەن سولاننىڭ،
توڭگۇز ئىدى جۈزىسى.
ئوڭ قولىدا داۋزىسى ①،
سول قولىدا خۈزىسى ②.

ئەپپيۇن چەككەن جاللاتلار،
دوڭ يامۇلدا تارتىدۇ،
بىر قايقارا، زەي ئويىدە،
نوزۇك خېنىم ياتىدۇ.

داۋگۇاڭ خاندىن خەت كەلسە،
«نوزۇگۇمنى ئولتەرا!» دەپ.
ئەل-جامائەت ئېيتىدۇ:
«جەننەت روھى كۈتەر» دەپ.

مويتۇڭزىدا چايقاندا،
مەن ئالدىدا ئولەرمەن.
موللىلارنىڭ سوزىچە:
«بەشى يۇزى» كورەرمەن.

نوزۇگۇمنىڭ زىنداندا ئېيتقان قوشىغى

نوزۇك بىلەك باغلاندى،
ئولتۇرگىلى چاغلاندى.
نوزۇگۇم ئوزى يالغۇز،
شى يامۇلغا سولاندى.

① يىچاق

② ئەپپيۇن سالىدۇغان باققا

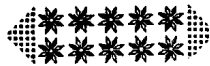
«نوزۇگۇم» دەپ كۆپ يىغلاپ،
ئاتام قەشقەردە قالدى.
يالغۇز مەھرەن ئاكام،
قالماق ئىچىدە قالدى.

كاشكى كورسەم ئاتامنى،
قالماقتىكى ئاكامنى.
كورمەي ئولۇپ كىتەر مەن،
قەشقەردىكى تاغامنى.

مەن كورمىگەن مومامنى،
مىنى تۇققار، ئاتامنى،
چاپسان بېرىپ ئولتۇرۇش!
ئۇچ ياشتىكى بالامنى.

يامۇل ماڭا قىيىندۇر،
ئولۇم ۋاقتى يېقىندۇر.
زالىملارنىڭ سورىقى،
پايدىسىز- بىرتىيىندۇر.

ئالدىمدىكى جاللاتلار،
قىلىچىنى ئوينۇتار.
مىنى ئۇشبۇ ئولۇمدىن،
قانداق كىشى ئاجرىنتار؟





گۈلەمخان قوشىقى

«گۈلەمخان» ۋاقەسى 1820- يىلدىن 1825- يىلغىچە ئىلى دەرياسى بويىدىكى «ئويمان بۇلاق» دىگەن جايدا يۈز بەرگەن. بۇ يەردە بىر كەمبەغەل دىخان بولۇپ، ئۇنىڭ گۈلەمخان ۋە زىلەمخان دىگەن ئىككى ئاچا - سىڭىل قىزى بار ئىكەن. چوڭ قىزى گۈلەمخان تېخى ئۈنەش ياشقا كىرمەي تۇرۇپ، ئۇنى ئەن گەن چولاق دىگەن سىر قېرى شاڭيۇ مەجبۇرى ھالدا ئۆزىنىڭ كىچىك خوتۇنلۇغىغا ئالماقچى بولىدىكەن، لېكىن، جاسارەتلىك گۈلەمخان شاڭيۇنىڭ پوپوزا قىلىشى ۋە ئالداپ بېقىشىغا بوي بەرمەي، قاتتىق قارشىلىق كۆرسۈتىدىكەن ھەمدە ۋاقىتنىڭ ئوتۇشىگە ئەگىشىپ، ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان بىر يىگىت بىلەن قېچىپ كېتىپ، زالىم شاڭيۇ ئۆلگەندىن كېيىن، ئۆز يۇرتى ئوي مان بۇلاققا قايتىپ كېلىدىكەن. گۈلەمخان ھەققىدىكى قوشاق بىر تارىخى قوشاقلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تولى قوشاقلىرى سۇپىتىدىمۇ خەلق ئارىسىدا كەڭ تارقالغان. ئۇنىڭدا، خەلقنىڭ گۈلەمخاننىڭ بەختسىزلىكىگە ئىچ ئاغرىتىپ، زالىم شاڭيۇلارغا نەپرەت بىلدۈرۈش روھى مەدھەلەنگەن، ئازات زامانغا بولغان ئىنتىزارلىقى ئەكس ئېتىلگەن. بۇ قوشاقلار تارىختىن بۇيان كۈچلۈك تەسىرگە ئىگە بولۇپ كەلمەكتە.

گۈلەمخاننىڭ قوش پوپۇڭى،
يەرگە تىگەمدۇ؟
ئۈنەش ياشقا كىرمەي تۇرۇپ،
ئەرگە تېگەمدۇ؟

كىمىنىڭ - كىمنى يارتۇتۇشنى،
ھەر كىم بىلمەمدۇ؟
ئۆزى سۆيىمەي، مەيلى بولماي،
ئەرگە تېگەمدۇ؟

گۈلەمخاننىڭ تۇرغان يېرى،
ئويىمان بۇلاقتۇر،
گۈلەمخاننى زورلاپ ئالغان،
شاڭيۇ چولاقتۇر.

گۈلەمخاندىن باشقا قىزنى،
قېرى ئالمامدۇ؟
گۈلەمخېنىم چولاقلاغا،
زايا بولمامدۇ؟

قويلىرىمنى ھەيدىۋەتتىم،
ئويىمان بۇلاققا.
گۈلەمخاننى تۇتۇپ بەردى،
شاڭيۇ چولاققا.

گۈلەمخاننىڭ قوش پوپۇكى،
يەرگە سورۇلدى.
يۈرەكتىكى سېرىق سۇلار،
قانغا ئورۇلدى.

چىقىپ باقسام گۈلەمخېنىم،
تويۇڭ كېلەدۇ.
ساڭامىكىن، ماڭامىكىن،
تەقدىر بىلەدۇ.

ئالته-يەتتە كەپتەرلىرىڭ،
قوندى تېرەككە.
تاۋا توندا ئالتۇن تۈگمە،
پاتتى يۈرەككە.

گۈلەمخانىنىڭ كەپكەن ئەگىنى،
تاش پېشى سولجۇر .
قېرى بىلەن ياتماڭ ھەرگىز،
ساقىلى سانجۇر.

گۈلەمخانىم ئوبدان بالا،
چېچى ئاز ئىكەن.
گۈلەمخانىنى ئالغان شاڭيۇ،
تۆتەك تاز ئىكەن.

قارا كوئۇل زالىم شاڭيۇ،
ئالدىرىما تېخى.
بوينۇڭدا بار گۈلەمخانىنىڭ،
قىزىل تىرىنغى.

راھەت كورۇش زالىملارنىڭ،
ھەققى دىمەڭلا.
ئەلەم تارتىش كەمبەغەلگە،
باقى دىمەڭلا.

ئامان بولساق يوقۇتارمىز،
شاڭيۇ قېرىنى.
سۈيىدىغان زامان كېلەر،
ھەرگىم يارىنى.



سادىر پالۋان قوشاقلىرى

سادىر پالۋان - ئىلى دىخانلار قوزغىلىڭىنىڭ سەركەرە - دىسى، يالقۇنلۇق خەلق قوشاقچىسى. ئۇ، 1798 - يىلى كۈزدە ھازىرقى غۇلجا ناھىيىسىنىڭ مەلتوخىنىيۇزى يېزىسىدىكى بىر ياللانما دىخان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.

18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى چىڭ سۇلالىسى پۈتۈن جوڭگۇغا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان چاغلار بولۇپ، جۇڭگودىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تۇرمۇشى قاتتىق خانى - ۋەيرانچىلىق ئىچىدە قالغان ئىدى. بۇ دەھشەتلىك زۇلۇملارنى ئۆز بېشىدىن ئۆتكۈزگەن ۋە ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ياش سادىرنىڭ قەلبىدە زۇلۇمغا قارشى ئوچمەنلىك ئوتى يالقۇنلايدۇ، چىڭ سۇلالىسى چىرىكلىرىنىڭ دىخانلارنى ناھەق جازالاشلىرىغا بىر نەچچە قېتىم قارشى چىقىدۇ. مانا شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇنىڭ نامى ئەل ئىچىدە تارقىلىدۇ. شۇنداقلا ئۇ، ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەت تەرىپىدىن گۇمانلىق دەپ سانىلىدۇ. شۇڭا ئۇ، ئۆز يېزىسىدا تۇرالماي، غۇلجىنىڭ قازانچى دىگەن يېرىدە 50 كىشىلىك ئەترەت قۇرىدۇ ۋە ئۇنى 300 كىشىگە تەرىققى قىلدۇرۇپ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەتكە قارشى قوزغۇلاڭنى باشلايدۇ. سادىر پالۋان يېتتە كىچىلىكىدىكى قوزغۇلاڭچىلار 1860 - يىلىدىن باشلاپ ئىلى ئاشلىق سېتى، چىلىپەڭزە، بايانداي، كۆرە قاتارلىق كونا قەلئەلەرنى قولغا چۇشۇرۇپ، دىخانلار قوزغىلىڭىدا غەلبە قازىنىدۇ. سادىر پالۋان 40 يىلىدىن ئارتۇق كۆرەش جەريانىدا 13 قېتىم تۇرمىگە تاشلىنىدۇ. لېكىن، بۇ ئېغىر كۈنلەر

ئۇنىڭ قەددىسىنى پۈكەمچەيدۇ، ئەكسىچە ئۇ، كۈرەش داۋامىدا
چېنىقىدۇ، تەدبىرلىك، قاتتىق قوللۇق، ئوتكۇر باشلامچى بو-
لۇپ يېتىشىدۇ.

سادىر پالۋاننىڭ قوشاقلرىدىن بىر 19 - ئەسىردىكى
ھەر مىللەت ئەمگەكچى خەلقىنىڭ ئازاپ - ئوقۇبەتلىك تىۋر-
مۇشى، ئۇلارنىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرى ۋە كۈرەشچان ھاياتىنى
رۇشەن كورىۋالالايمىز.

سادىر پالۋاننىڭ يامۇلدىن قېچىپ چىققان ۋاقىتلىرىدا
ئېيتقان قوشمىسى

يامۇلغا چۈشۈپ قالدىم،

چۇسا بىلەن پىنتلارغا.

ۋاڭزى «پۇل» دەپ ھەيدەيدۇ،

ئۇلگۈرمەيدۇ ئىنتلارغا.

ۋاڭزى ئالساملا دەيدۇ،

ۋاڭزىغا نېمە لازىم؟

ار خالتا ئىۋەتىپتۇ،

يامۇلدا يېتىپ تازىم.

يامۇلدا تولا يېتىپ،

چېچىم بىر قۇچاق بولدى.

مەن يامۇلنى تەشكەندە،

قوۋۇرغام پىچاق بولدى.

يامۇلنى تېشىپ قويۇپ،

ئىككى چىقىتم تالاغا.

مېنى باققان بەش يايى،

ئەندى قالدى بالاغا.

يامۇلدىن قاچقان ۋاختا،
قازانچى ① بىلەن قاچقان.
چىرىكلەر قوغلاپ كەلسە،
قار كېچىپ داۋان ئاشقان.

يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
تاغلارنى ماكان ئەتتىم.
قوساق ئېچى يامانكەن،
شالۋورنى ② كاۋاپ ئەتتىم.

شالۋورنى كاۋاپ ئەتسەم،
بىر تاتلىق يېغىر بولدى.
تاغلاردا قېچىپ يۈرۈپ،
ئاتلىرىم يېغىر بولدى.

ئېگىز تاغنىڭ قارغىيى،
قىشلىغى شالاڭ ئوخشاش.
ھەمىيىمنى ③ يەي دىسەم،
ئۈزەمنىڭ بالام ئوخشاش.

يامۇلدىن چىققان كۈنى،
يولداش بىلەن تېپىشتىم.
قوغلاپ چىققان چىرىك بىلەن،
ئۈچ كۈنگىچە ئېتىشتىم.

① جاي ئىسمى.

② ئېرە ئىستان

① مەنكەن ئېتىم

مەن بىلمەس نە يامۇل بار،
بولدى يۇرۇگۇم پارە.
بالا كەلسە بېشىمغا،
تارتماسقا نىمە چارە؟

مەن يامۇلدىن قاچقاندا،
بىر مانجۇ بىلەن قاچقان.
سالاسۇنغا سولاپ قويسا،
قۇلۇپ تولغاپ، ئىشىك ئاچقان.

يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
بەش كۈن ماڭدىم پىيادە.
بىر موڭغۇل ماڭغىن دەيدۇ،
دولەت بەرسۇن زىيادە.

يامۇلدىن قاچقان كۈنى،
ياتقان يېرىم يان بۇلاق.①
خۇدا يىمىدىن تىلەيمەن،
ماڭا بەرسۇن بىر ئۇلاق.

يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
ئاغامچا تېپىپ ئالدىم.
مەن مىنگەن ئالا ئاتنى،
ئون سەرگە سېتىپ ئالدىم.

يامۇلدىن قاچار چاغدا،
لوسشى ئامال تاپتى.
سېپىلنى تېشىپ قويۇپ،
توشۇككە چاپان ياپتى.

① جاي ئىسمى.

يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
ئون كۈن ماڭدىم پىيادە.
تۇتامدۇ، تۇتالمامدۇ؟
بۇيرۇق بىلەن ئىرادە .

يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
خىيال كىردى بېشىمغا.
پىچاق، چاقمىغىم خالدا،
شاۋانخان قاياشىمغا.

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى،
ئىگىز قارىغاي چەڭزە.
سادىر دىگەن خوخەنزە،
قولدا قىلىچ، نەيزە.

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى
قىزىل سىردا سىرلاغلىق.
مېنى باققان بەش يايى،
ئۈرۈمچىدە سولاغلىق.

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى،
ئىگىز قارىغاي چەڭزە،
يامۇلدىن قېچىپ چىققان
سادىر ئۈزى خوخەنزە.

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى،
ئالا-ئالا ئالماچ.
مەن يامۇلدا ياتقاندا،
بالمىلار قالدى يالساچ.

سادىر بىر ئوغۇل بالا،
ياۋان يەرنى خالايدۇ.
بىر يامۇ بەرىپ قويسام،
ئولتۇرمەيدۇ، پالايدۇ.

سادىر پالۋاننىڭ بېشىدىن كوچۇرگەن دەرت-ئەلەملەرنى
يادىغا كەلتۈرۈپ ئېيتقان قوشىغى

سادىر دەپ ئېتىم يامان،
ئون بەش ياشتا ئاتالغان.
دەسلەپتە تۇتۇلغاندا،
قۇمۇل خانغا پالانغان.

سادىرنى تۇتۇپ بەرگەن
ئاق جاڭزىدىكى شاڭيۇ.
جان باقماق ئۇچۇن ساتتىم
قۇمۇل شەھرىدە ياڭيۇ.

تەلكىنىڭ تېغى دەيدۇ،
بۇ ياتار ماكانىمىدۇر.
نىمە قىلساڭ قىل شەنگەن،
بۇسنىڭ زامانىڭدۇر!

سادىرمەنۇ- سادىرمەن،
سادىر بولماي كىمىدۇرمەن.
تاغ يولىنى سورىساڭ،
بىرنى قويماي بىلۈرمەن.

يوللاردا كېتىپ بىرىپ،
قاتتىق ئېنىمنى يىدىم.

بىر مانجۇ سوراپ ئىدى،
مەن ئوزۇم خەنبىن ① دىدىم.

سادىرنىڭ مىنگەن ئېتى،
ساغرىسىدا ئالسى.
ئىلىدا خوتۇن قالدى،
قۇچىغىدا بالىسى.

چىرىك چىقتى يېپىلىپ،
سادىر ئاتتى پېتىنىپ،
دالىدىكى قارا تاش،
جۇۋامنى ئالدى يېپىنىپ.

قوغلاپ چىققان چىرىكنىڭ،
مىنگەن ئاتلىرى قاشقا.
چىرىك ئاتىدۇ تاشقا،
سادىر ئاتىدۇ باشقا.

لاتىدىن «پوپۇش» تىمىسە،
كورمىگەنلەر «خەي» دەيدۇ.
سادىرنىڭ ئۇنى چىقسا،
چىرىك قورقۇپ «ھەي» دەيدۇ.

چوڭ يولدا كىتىپ بارسام،
بىر چىرىك «مەكە» دەيدۇ.
باشقا تارتىپ بىر سالسام،
بولدى ماڭ، كېتە» دەيدۇ.

① خەنزۇ ئىسكىرى مەنىسىدە.

ئېست، ئومرۇم ئوتۇپ كەتتى،
زەي زىنداندا سولاقتا .
ھىچبىر راھەت كورمۇدۇم،
ئەلەم تارتىپ قاماقتا .

ئايلىنىپ تولا يۇرۇپ،
خويما زىرىكتىم شەدىن .
خۇدايىم ئايرىمىسۇن،
«قازانچى» دىگەن يەردىن .

«قازانچى» دىگەن يەرنى،
چىرىكلەر تاپالمايدۇ .
يىراقتىن قاراپ تۇرسام،
بىر دوڭدىن ئاشالمايدۇ .

سادىر ياتقان كاماغا،
ئوچار قانات كىرمەيدۇ .
مەن بۇ يەردە يۇرمىەن،
باللىرىم نىمە يەيدۇ؟

ئات مىندىم كورەڭ قاشقا ،
سەكرەتتىم تاشتىن-تاشقا .
چىرىك ئاتىدۇ تاشقا .
سادىر ئاتىدۇ باشقا .

قار كېچىپ تولا مېڭىپ ،
ئوتۇڭۇمنى ھول قىلدىم .
تاشقا مالخاي كەيگۈزۈپ ،
چىرىكلەرنى گول قىلدىم .

چىرىك قاچتى ئىلىغا،
ئېتىپ چۈشۈردۈم بىلىغا.
سەكرەپ چۈشۈپ ئېتىمدىن،
نەيزە تىقتىم گېلىغا.

ئىزدەشكە پۇرسەت بەرمەي،
زالىم قامچىلىق چىققان .
بۇ دەرتلەرگە چىدىماي،
سادىر ئاتلىنىپ چىققان.

مېنى تۇتىمەن دىگەن ،
سەن تاغلىق، قارا تاغلىق .
مېنى سەن تۇتالمايسەن،
ئۇغۇل بالىمەن قانغۇق.

ئاق بوز ئېتىم ئامانمۇ ؟
كۆك بوز ئېتىم ئامانمۇ ؟
چىرىكلەرنى ئولتۇرگەن
سادىر ئوزى يامانمۇ ؟

بالىلىرىم يىتىم قالدى،
قىچقارسام ئۇنۇم يەتمەس .
قورقماس غەيرىتىم باردۇر ،
ئول ئۇچۇن بېشىم كەتمەس .

سادىر پالۋاننىڭ ئەل-يۇرتىنى، بالالاچاقىسىنى
سېغىنىپ ئېيتقان قوشىغى

ئاتىسىدىن يىتىم قالغان ،
ئانىسىدىن يىتىم قالغان .

يېتىم قالغاندا مەن ئالغان ،
ھەمدە ئاتلىق ئامان بارمۇ ؟

ئاق بوز ئېتىم ئاچ قالدى ،
بىر ئېتەك سامان بارمۇ ؟
ئاغزىمغا ئىلىم سالغان ،
داموللام ئامان بارمۇ ؟

ئاق بوز ئاتقا نان بەرگەن ،
تورۇق ئاتقا چوپ بەرگەن ،
سادىر ئۇچۇن جان بەرگەن ،
ھەمدە ئاتلىق ئامان بارمۇ ؟

مېھمانلار كىلىپ چۈشكەن ،
چىراقلار يېنىپ ئوچكەن ،
غەمكىن كوڭلۇمنى بەشكەن ،
سارىيىم ئامان بارمۇ ؟

ئويۇمنىڭ تورىدە يېتىپ ،
ساقچاننى ماراپ ياتقان ،
كالا گوشىنى تەڭ يىگەن ،
موشۇكلرىم ئامان بارمۇ ؟

بوسوغامنى بېسىپ ياتقان ،
كېچە-كۈندۈز قاۋاپ ياتقان ،
جاپايىمنى تولا تارتقان ،
بويىناقلىرىم ئامان بارمۇ ؟

چوڭ ئاكىمنىڭ باللىرى ،
مېنى كىچىك دادام دەيدۇ .

مېنى كىچىك دادام دىگەن،
قۇلۇنلىرىم ئامان بارمۇ؟

ئالتىنچى ئاينىڭ ۋاقتىدا،
مىۋە - چىۋە پىشىدۇ.

ئۆزى پىشىپ ئۆزى چۈشكەن،
ئالما، ئۇزۇك ئامان بارمۇ؟

چوڭ كۈرەنىڭ يولىدا،
ئالدىم ھېمىدەمگە يېلىم.
بەش بالامنىڭ ئىچىدە،
ئەڭ كىچىكى مەمەت ئېلىم.

رۇشەنگۈل دەپ بالام بار،
دادا دەيدۇ ھەجەپ تاتلىق.
بەش بالامنىڭ ئىچىدە،
كىچىكى دەنىخان تاتلىق.

بەش بالامنىڭ ئىچىدە،
چوڭى «يەننامە» ئوقۇيدۇ.
مېنى مويىتوڭزىدا چاپسا،
تېنىمنى قاغا چوقۇيدۇ.

ئۇرۇمچىگە پالاندىم،
ھېمىدە توقاچ ياققىن.
بەش بالام يېتىم قالدى،
تېنەتمەي ئوبدان باققىن.

سادىر دەپ ئېتىم قالدى،
داڭزىدا خېتىم قالدى.



بايانداي ئۇرۇشى ھەققىدە

1851- يىلى يانۋاردا، خوڭشۈچۈەن رەھبەرلىك قىلغان تەيپىڭ-تەيەنگۇ قوزغۇلڭى گىواڭشى ئۆلكىسىنىڭ سەيجىڭسەن رايونى جىڭتەيەن يېزىسىدا كوتۇرۇلۇپ، 2 يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە 8 ئۆلكىگە تارپىلىپ، ناھايىتى زور تەسىر پەيدا قىلدى. قوزغۇلاڭچى قوشۇن نەنجىڭنى پايتەخت قىلىپ، 14 يىل چىڭسولالىسىگە قارشى ئىنقىلاۋىي ھاكىمىيەتنى تۇتۇپ توردى. لېكىن، چىرىپ كەتكەن چىڭ سولالىسى ھۆكۈمىتى جاھانگىرلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ يەرلىك مىللىتارستلاردىن زىڭگوفەن، زىڭ گۇچۈەن، لى خوڭچاڭ، زوزوڭتاڭ قاتارلىقلارنى يولەپ تورغۇزۇپ، بۇ دىخانلار قوزغۇلڭىنى مەغلۇپ قىلدى. چىڭ سولالىسى ھۆكۈمىتى تەيپىڭ-تەيەنگۇنى باستۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، شەندوڭدىكى نەنداڭ، غەربىي شىمالدىكى خۇيزۇلار قوزغۇ-لاڭلىرىنى بېسىقتۇرۇپ ئاندىن شىنجاڭغا ئىلگىرلىگەن ئىدى.

خېتىمنى ئوقۇپ باقساڭ،
بەش بالام يېتىم قالدى.

كۈرە يولىدا يۇرۇپ،
مەپەڭ سۇندىمۇ شەڭگەن؟
سادىرنى تۇتۇپ بېرىپ،
كوكۇلۇڭ تىندىمۇ شەڭگەن؟

بۇگۈن كۈنگە پەيشەنبە،
كەل، مەپىنى قوش ئەندى.
ئۇرۇمچىگە پالاندىم،
ئەل - ئاغىنە خوش ئەندى!

شىنجاڭنىڭ ئىلى رايونىدىكى قوزغۇلاڭ ۋە بۇ قوزغۇلاڭ نەتىجىسىدە قۇرۇلغان «ئىلى سۇلتانلىقى» ئەنە شۇ تەييارلىق تېپىش ئىنىقىلاۋىنىڭ يېڭى تارىخى شارائىتىدىكى داۋامىدۇر. باياندايدىكى قوزغۇلاڭ چىرىكلەشكەن چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى ئېلىپ بېرىلغان بىر قېتىملىق دىخانلار ئىنىقىلاۋىسى بولدى.

چىڭ سۇلالىسى چوڭغارلارنى تىنچىتىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي شىنجاڭدا ئەسكەر تۇرغۇزدى. ئىلى رايونىدا جاڭجۇن مەھكىمىسى قۇرۇپ، يۈز مىڭغا يېقىن چىرىك توختاتتى. بىر قىسىم يۇقۇرى قانلام ئەكسىيەتچىلەر يەرلىك فېئوداللار بىلەن بىرلىشىپ، خەلقنى تالان-تاراج قىلدى. باج-سېلىسقلار كونسىنىڭ ئۈستىگە يېڭىسى چاپلىنىپ تۇردى. ئەمگەكچى خەلق ھالاكەت گىرداۋىغا كېلىپ قالدى. ئىلى ئاسمىنىسى قاپ-قارابۇلۇتلار قاپلىۋالغان ئەنە شۇنداق شارائىتتا، 1864-يىلى ئىلىدىكى ئۇيغۇرلار ۋە باشقا مىللەت ئەمگەكچىلىرى قوللىرىغا تومۇر توقماق ئېلىپ، يەرلىك فېئودال-ئەمەلدارلارغا قارشى جەڭگە ئاتلىنىدۇ. ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەتنىڭ ئەمەلدار ۋە ئەسكەرلىرى بايانداي ۋە كۈرە سېپىللىرىغا بېكىنىدۇ. سادىر پالۋان باشچىلىقىدىكى قوزغۇلاڭچىلارنىڭ ئالدىدا تۇرغان مۇھىم ۋەزىپىلەرنىڭ بىرىسى ئىلىدىكى ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلارنىڭ مەمۇرىي ۋە ھەربىي مەركىزى بولغان بايانداي سېپىللىرىنى ئېلىش ئىدى. بىراق، سېپىل ناھايىتى مۇستەھكەم بولغىنى ئۈچۈن قوزغۇلاڭچىلار دەرھال سېپىل ئىچىگە بوسۇپ كىرەلمەيدۇ. قوزغۇلاڭچىلار بۇ ھەقتە كۆپ باش قاتۇرىدۇ. ئۇلار بايانداي سېپىلغا ئىككى قېتىم ھۇجۇم قىلىدۇ. سېپىل ئاستىغا لەخمە كولاپ، دورا كومۇپ سېپىلنى پارتلىتىپ، ئومۇمى ھۇجۇمغا ئەپلىك

ۋە داغدام يول ئاچىدۇ. ئاندىن قوزغۇلاڭچىلار سېپىلغا بېسىپ كىرىپ ئەمەلدار ۋە ئەسكەرلەرنى مەغلۇپ قىلىپ غەلبىسىنى قولغا كەلتۈرىدۇ. بۇ قوشاق تارىختا بولۇپ ئۆتكەن ئەنە شۇ بايانداي ئۇرۇشى ھەققىدە توقۇلغان.

جاڭجۇن دىگەن ئىپلاسنىڭ ،
زۇلۇمغا چىدىماي ؛
چىقتى خەلق سېپىلغا ،
غەزەپلىنىپ توختىماي.

قورقۇپ جاڭجۇن ئالۋاستى ،
كىردى سېپىل ئىچىگە .
مەھكەم ئىكەن سېپىلى ،
يەتمىدۇق ھېچ ئېپىگە .

قورشاپ تۇرغان خالايق ،
ئۈزگەرتىمىدى گېپىنى .
شۇ سېپىلغا كىرىشنىڭ ،
قىلماق بولدى ئېپىنى .

جاپا چەككەن يارەنلەر ،
پىدا قىلدى جېنىنى .
دارۋازىغا ئوت قويسا ،
تاقىۋالدى ئىچىنى .

قالدى ھەممە قاينۇرۇپ ،
ئويلاپ ، چايقاپ بېشىنى .
چىقىپ سادىر پالۋان ،
قولغا ئالدى تېشىنى .

كولاپ سېپىل تېگىنى ،

كومدى كوپلەپ دورىنى .

پىلىتا بىلەن ئوت ياقتى ،

قىلىپ ئوبدان ئېپىنى .

گۈمبۇرلىگەن ئون بىلەن ،

ۋەيران بولدى سېپىلى .

غېمىنى يەپ جاڭجۇننىڭ ،

ھودۇقۇشتى چىرىگى .

شۇندا خەلق يۇگۇردى ،

ئاندا قاتتىق جەڭ بولدى .

تەييارتاپلار ئولۇگى ،

سېپىل بىلەن ئەڭ بولدى .

جاڭجۇن باشلىق چوڭلىرى ،

توت ئىشىككە يۇگۇردى .

ئوزىنى ئوزى باشلاپ ،

ئولۇمىگە ئولگۇردى .

شۇكۇنىلا خالايتىق ،

دۈشمەنلەرنى چېپىشتى .

غەزەپ بىلەن گېلىغا ،

نەيزىلەرنى تىقىشتى .

تالغان يىگەن خەلقلەر ،

نىمەتلەرگە يىتىشتى .

ئازات بولۇپ زۇلۇمدىن ،

مۇڭلىرىنى ئېپىتىشتى .



مايىمخان قوشىقى

1864-يىلىدىن 1871-يىلىغىچە بولغان مەزگىللەردە ئۇيغۇر خەلقى مەنچىڭ ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ پارىخور ئەمەلدارلىرى ۋە ئۆز مىللىتى ئىچىدىكى زىمىندار ، جازانىخور ، بەگ ، بوجاڭلارنىڭ زۇلۇمىدىن تولۇمۇ ئېزىلدى ، كىچە-كۈن-دۈز باي ، ئەمەلدارلارغا ئىشلەپ قوساقلارنى باقالماي قالدى. ئېغىر ئالۋاڭ-سېلىقلار دەستىدىن خەلق قاڭغىر قاخشىدى ، ئۇلار زۇلۇمغا قارشى كۈتۈرۈلۈش قىلسا ، ئەزىز باشلىرى كېسىلدى . مايىمخان ئەنە شۇ چاغدا زۇلۇمغا قارشى كۈتۈرىلگەن خەلق ئارىسىدىن چىققان بىر قەرىمان بولۇپ ، ئۇنى ئوزۇن ئۆزۈمگە دىكى ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەت قىلىچى بىلەن چېپىپ ئولتۇرۇۋەتكەن. بۇ قوشاق-ئويغۇر خەلقىنىڭ شانلىق تارىخىدا پارلاق نۇر چېچىپ تۇرغان ئۇلۇغ قەرىمانلار ئۆتكەنلىكىنى ، ئۇلارنىڭ ئەركىنلىك ئۈچۈن بەل باغلاپ ، زۇلۇمغا قارشى باتۇرلارچە كۈرەش قىلغانلىقىنى ، ئۇلارنىڭ ئېقىنغان ئىسسىق قانلىرى چۈشۈم بۈگۈنكىدەك ھەقىقىي خەلق ئازاتلىقىنى ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بەرگەن .

زىندان تېمى ئىگىز تام ،
ئۇنىڭ ئىچى گورۇستان .
ئىرەنلىككە بەل باغلاپ ،
شېھىت ئۆلگەن مايىمخان .

مايىمخان ئۆزى ئوبدان ،
بەزىدە خۇبى يامان .
ئۇنىڭ جېنىنى ئالدى ،
قان ئىچەر قارا زامان .

خان خۇجامنىڭ بوز ئېتى ،
دەريالاردا ئۈزەمدۇ ؟
مايىمخاندەك باتۇرنى ،
دارىن ئوبدان كۈرەمدۇ ؟
ئاتا بولغىنىڭ قېنى !
ئانا بولغىنىڭ قېنى !
قېلىچ بىلەن چاپقاندا ،
تىلەپ ئالغىنىڭ قېنى ؟
ئالدىمىزدا تورت مانجۇ ،
قىلىچىنى ئوينايتتى .
ھېكىم بەگ بولاپ بەرسە ،
ئولتۇرمەيتتى ، پالايتتى .
تۇرپاننىڭ يولى قۇملۇق ،
ئوتتۇپ بولغىلى بولماس .
ئاتمىش يامبۇنى ئېلىپ ،
بىكار تۇرغىلى بولماس .
ئاتمىش يامبۇنى ئېلىپ ،
دارىن ئامبال توپامدۇ ؟
مايىمخانىنى ئولتوردى ،
خۇنى ئۇنى قويامدۇ ؟
كونا شەھەردە ئاق تېرەك ،
يېڭى شەھەردە كۆك تېرەك .
ئەل جامائەت ئىشىغا ،
مايىمخاندەك ياش كېرەك .

گۈلباغ سۈپەت قەشقەردەك،
يېڭى سوققان شەھەر بارمۇ؟
مايمىخان شىمەت بولدى،
ئاڭا ئوخشاش ئەر بارمۇ؟

كۈچ - كۈچ قوشىقى

چار پادىشا ھۆكۈمىتى تەسىر دائىرىسىنى كېڭەيتىش ئۈچۈن 1871-يىلى 6، 7- ئايلاردا ئەسكەر ئەۋەتىپ، ئېلىمىزنىڭ ئىلى رايونىنى ئىشغال قىلىۋالدى. چار روسىنىڭ ئىلىغا بېسىپ كىرگەن چاغدىكى «ۋەدىسى» بويىچە، ئىلىدىن ئەڭ كېيىن بولغاندىمۇ 1876-يىلىنىڭ ئاخىرىدا چىكىنىپ چىقىپ، ئىلىنى ئېلىمىزگە تاپشۇرۇپ بىرىش كېرەك ئىدى. 1878-يىلى مەنچىڭ ھۆكۈمىتى زوڭخۇنى پىتىر بورگىغا تۇنجى قېتىم چار پادىشا ھۆكۈمىتى بىلەن ئىلىنى قايتۇرۇۋېلىش مەسلىسى ئۈستىدە تەنپەن ئېلىپ بېرىشقا ئەۋەتتى. 1881-يىلى 2- ئاينىڭ ئاخىرىدا پىتىر بورگدا ئىلىنى قايتۇرۇۋېلىش ھەققىدە كى «ئۆزگەرتىلگەن شەرتنامە» تۈزۈلدى. بۇ شەرتنامىدا «چار- روسىيە تېكەس دەرياسى ۋادىسىدىكى جايلارنى ۋە ئىلىدىكى 9 شەھەرنى جۇڭگۇغا قايتۇرىدۇ. لىكىن ئىلىنىڭ غەربىي تەرىپىدىكى قورغاس دەرياسىنىڭ غەربىدىكى رايونلىرىنى ئېلىپ قالىدۇ؛ قەشقەر ۋە تارباغاتايدىكى جۇڭگۇ- روسىيە چېگرىسى ئايرىم تەكشۈرۈپ بەلگۈلىنىدۇ. مەنچىڭ

ھوكۇمىتى روسىيە ئارمىيىسىنىڭ ئىلىنى ئاتالمىش « ۋاكا-
لىتەن ساقلاش » خىراجىتىنى 9 مىليۇن روبلىگە كۆپەيتىشكە
قوشۇلىدۇ، روسىيە جۇڭگو - روسىيە ئىبارىتىدىكى بۇرۇنقى
شەرتنامىلارغا ئاساسەن ئىلى، تارباغاتاي، قەشقەر قاتارلىق جايلار-
دا كونسۇلخانا، سودا ئورۇنلىرى قۇرغاندىن تاشقىرى يەنە جاپو-
گۇەن، تۇرپانلاردىمۇ كونسۇل ئورۇنلاشتۇرىدۇ» دېيىلگەن.
ئىلى چارروسىيەنىڭ قولىدىن قايتۇرۇپ ئېلىنغاندىن
كېيىن، خەلق ئىككى تەرەپلىمە زولۇم ۋە بېسىمغا ئۇچرىدى.
بىرى، چارروسىيە جاھانگىرلىگىنىڭ ئالداش، تەھدىت سېلىش،
پوپوزا قىلىشى بولدى؛ يەنە بىرى، مەنچىڭ سۇلالىسى قوز-
غۇلاڭ كۆتەرگەن خەلقىدىن دەھشەتلىك ئوچ ئالدى. شۇنىڭ
بىلەن ئىلىدىكى ئۇيغۇرلاردىن 56 مىڭ ئويلۇك، خۇيزۇلاردىن
12 مىڭ ئويلۇك خەلق مەجبۇرى ھالدا سوۋېت زىمىنلىرىگە
كۆچۈرۈلدى. كۆچۈشكە ئۇنىمىغانلار دەھشەتلىك ئۇرۇپ دۇمبا
لاندى. كۆچۈرۈلگەنلەر روسىيىگە كىرگەندىن
كېيىن قۇللارچە مۇئامىلىگە ئۇچرىدى. بۇ
قوشاقتا چارروسىيەنىڭ ئەنە شۇ جىنايىتى پاش قىلىنىپ،
خەلقنىڭ جاھانگىرلارغا بولغان قاتتىق ئۆچمەنلىكى ۋە غە-
زەپ-نەپرەتنى ئىپادىلەنگەن. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئوز
ئانا يۇرتى، ئۇرۇق-تۇققانلىرى ۋە يۇرتداشلىرىنى
چوڭقۇر سېغىنىش ھىسسىياتى سۈرەتلىنەنگەن.

ئاق پادىشا لەشكىرى،
ئالتۇن كولاپ، تاش كەستى.
دىخانلارنى « كوچ-كوچ » دەپ،
قىلىچ بىلەن باش كەستى.

«ئالمۇتغا كوچ» دەيدۇ،
بارار يېرىمىز قۇملۇق.
راس گېپىنى ئېيتمايدۇ،
كوزى كوك، بېشى يۇڭلۇق.

بۇ يولدا تولا مېڭىپ،
پۇتۇم قاپىرىپ كەتتى.
ھارۋۇغا چۈشەي دېسەم،
ھوكۇز ئالدىراپ كەتتى.

بۇ يولدا تولا ماڭدىم،
بۇ يول مىنىڭ يولدىشۇم.
ھېرىپ-ئېچىپ كەلگەندە،
سۇ بەردى بىر قولدىشۇم.

ئىلى يولىدا تاللىرى،
ھەر تاللىرىدا مارجانلار.
خەقنىڭ شەھرىدە ئىشلەپ،
ئۇپراپ كەتتى بۇ جانلار.

خۇيمۇ خار بولۇپ كەتتۇق،
ياقا يۇرتلاردا ئىشلەپ.
يار خالىتا ئەۋەتىپتۇ،
«يسۇن» دەپ توقاچ چىشلەپ.

چىلەك - چىلەك دەيدىكەن،
ماختىغىچىلىك يوق چىلەك.
كەلگىچە يايلاق كەلدۇق،
تەتۇر ئىكەن بۇ پەلەك.

چوللەرگە چىقىپ كەتسەك،
چولنىڭ بورسى باردۇر.
كوچ - كوچ بولغان ئەللەرنىڭ،
قېزى-چۈرسى باردۇر.

كوچمەن بولغان ئادەملەر،
قىلۋىگە قاراپ ماڭدى.
كوچمەي قالغان ئادەملەر،
زالىم قولىدا قالدى.

ئۈسەككە بارارمىز دەپ،
ئۈسەكچى خىيال قىلدى.
ياركەنت دىگەن يەرلەرگە،
كوچۇپ بارغانلار بولدى.

ياركەنت دىگەن يەرلەردە،
قارا ياغاچ كوپ ئىكەن.
غېرىپلىق ئەسەر قىلسا،
خەق دەرتلىك بولار ئىكەن.

كەتمەيمىز دىگەن بىلەن،
بۇ ئىشقا نىمە چارە.
غۇلجىنى بېسىپ ئالدى،
دىلىمىز سۇنۇق پارە.

ئۈسەككە بارارمىز دەپ،
ئەسكى تام ئارا ياتتۇق.
ئوي - جايىمىز پۇتكىچە،
مۇشەققەت-ئەلەم تارتتۇق.

مىڭ جاپا بىلەن سالغان،
قالدى باغۇ - بوستانلار.
يۇرتىمىزدىن ئايرىلىپ،
دىلدا قالدى ئارمانلار.

زالىم بەگلەر يول بەرمەس،
يول ئۈستىدە تۇرغۇزماس.
باشقا قاتتىق مۇڭ چۈشتى،
بەشخۇلىقتىن يەر تەگمەس.

سارى جاز قوشىغى

چار پادىشا ھوكۈمىتى ئىلىنى بېسىۋالغان مەزگىلدە ،
ئىلىدىكى ئۇيغۇر، خۇيزۇ دىخانىلىرى ۋە قول - ھۈنەرۋەن، كا -
سىپلارنى مەجبۇرى ھالدا سوۋېتتىن قارا قول، تالغىر، چىلەك،
ئالمۇتا قاتارلىق جايلارغا كۆچۈرگەن.
سارى جاز - ئالمۇتاغا قاراشلىق بىر كىچىك ناھىيە بولۇپ،
كۆچمەنچى خەلقلەرنىڭ بىر قىسمى مۇشۇ جايدا ئورۇنلاشتۇرۇلغان.
ئەينى يىللاردا توقۇلغان بۇ قوشاقتا كۆچمەنچى خەلقلەرنىڭ
سارى جازغا يېتىپ بارغاندا، بېشىدىن كۆچۈرگەن ئېغىر كۈند -
لىرى ۋە تارتقان دەرت - ئەلەملىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

سارى جازغا يەتكەندە،
چوپ قالدۇق ئوچاقتا.
دارىن ① بىزنى پالايدۇ،
خەت كەلمەيدۇ بۇ چاققا.

① گەمەلدا، مەنەسىدە

كۆرەدىن چىققان ھارۋا،
يان بۇلاققا ياماشتى.
مەن يۇرتۇمغا قارسام،
يىمغا ماڭا ياماشتى.

ئاخشىمى قاراڭغۇدا،
غىجەك سوقىمىز تاك - تاك.
نىمە تاپىمەن دەيسەن،
مەخپىد شاڭ بىگى - پاختەك.

توقىلەك بىلەن شاكىر،
بىر كىيىك ئېتىپ كەلدى.
سارى جاز دىگەن يەرگە،
تومۇر شا يېتىپ كەلدى.

جىڭلاپ بەرگەن ئۇنىدىن،
ئېتىپ ئىچىمىز ئاشنى.
بۇيرۇسا كۆرەرمىزمۇ
ئاتا - ئانا، قېرىنداشنى؟

پالۋاننىڭ مىنگەن ئېتى
ياتقان يەردە ئېغىنار.
بىچارە شۇ پالۋانلار،
بالىلىرىنى سېغىنار.





ئالمىخان ھەققىدە

بۇ ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىدا ناخشا سۈپىتىدە كەڭ تارقالغان قوشاقلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئەسلىدە خەلق قىزىقچىسى موللا زەيدىن تەرىپىدىن توقۇلغان. تۇرپان لوڭچۇندىكى ئەپىرىدۇن ۋاڭ ئەينى ۋاقىتلاردا مەنسۇي ئوسۇپ، قەشقەرگىمۇ ۋاڭ بولغان. ئۇ، بۇ مەزگىللەردە موللا زەيدىننى ئوز بېنىدا بىللە ئېلىپ يۈرۈپ، ئۇنى ئوردا خىزمىتىگە قويغان. مۇشۇنداق سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن موللا زەيدىنگە ئوز سويگىنى بىلەن بالا - دۇرراق توي قىلىش ئىمكانىيىتى بولماي، كوپ يىللار ئوتتۇپ كەتكەن. ئۇ پەقەت 30 ياشقا كىرگەن ۋاقىتلىرىدىلا ئالمىخان بىلەن توي قىلىشقا موھلەت بېرىلگەن. بۇ قوشاقنى ئۇ، ئالمىخان بىلەن توي قىلىشتىن بۇرۇن، يەنى ئالمىخاننىڭ دەرت-پىراقىدا كويۇپ يۈرگەن چاغللىرىدا ئېيتقان.

كورمىگەنلەر ئېيتىدۇ،
ئالمىخان قانداق نىمە؟
ئاغزى ئويماق، بېلى زىلۋا،
قېشى قارا بىر نىمە.

ئالمىخاننىڭ بېغىدا،
ئۈچ تۇپ ئۈزۈم --- قاشقىرى*.
ئالمىخانغا سەپ سېلىڭلار،
قاپ - قارادۇر قاشلىرى.

ئالمىخاننىڭ بېغى بار،
گۈل شېخىدا چېڭى بار.

* كەسلى نۇسخىسىدا خاتا ھالدا "كۈچتۈپ كانارى - قەشقىرى" دېيىلگەن بولۇپ، كەسلىدە تەك ئۇيغۇن كەسەس. تۇرپاندا "قاشقىرى" دەپ كاتىلىدىغان بىر خىل ئۈزۈم سورتى بولۇپ، ئۇ يۇمىلاق (شارىسمان)، بوغان، كۈرۈقلۈك بولىدۇ. بۇ سورت كەسلى قەشقەردىن كەپكەلىنگەن بولۇشى مۇمكىن. (قىلھام نىزام)



ئالمىخانغا سەپ سېلىڭلار،
ئوڭ قېشىدا مېڭى بار.

ئالمىخاننىڭ يوللىرى،
ئۈچ يۈز ئاتمىش كۈن يولى.
ئالمىخانغا تولا قاتناپ،
تېشىلدى كەشنىڭ چەملىرى.

ۋاي - ۋاي جېنىم، ئالمىخانەي،
قايسى باغنىڭ گۈلسە - نەي؟

سىيىت نوچى قوشاقلرى



سىيىت نوچى- ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىغا كەڭ تارقالغان بىر خەلق داستانى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، سىيىت نوچى 19- ئەسىردە قەشقەر شەھرىدە ئۆتكەن. 1911 - يىلىدىكى شىنخەي ئىنقىلاۋىنىڭ تەسىرى بىلەن ئۇرۇمچى، غۇلجا شەھەرلىرىدە خەلق قوزغۇلاڭلىرى كوتۇرۇلگەن. ئۇ، مەنچىڭ خاندانلىغىنىڭ دەھشەتلىك زۇلۇمىغا قارشى قۇرۇلغان ئاممىۋى خاراكتېرلىك تەشكىلات "گېلاۋخۇي" نىڭ تۈرلۈك سىياسى، ئىجتىمائىي تەشەببۇسلىرىنى قەتئىي ھىمايە قىلغان. "گېلاۋخۇي" شىنخەي ئىنقىلاۋىنىڭ ئالدى - كەينىدە ھەر قايسى جايلاردا ئوز پائالىيەتلىرىنى ئېلىپ بارغان. ئۇنىڭ مەقسىتى - سىتخېپىلىك ھالدا خىيانەتچى پارىخور ئەمەلدارلارنى يوقۇتۇشتىن ئىبارەت بولغان. ئۇلار پەقەت، "مەنسىپدارلار ئولتۇرۇلسىلا زۇلۇم تۈگەيدۇ" دەپ تونىغان. ئەينى ۋاقىتتا قەشقەردىمۇ "گېلاۋخۇي" نىڭ شوبىسى قۇرۇلغان. سىيىت نوچى

بۇ تەشكىلاتقا قاتنىشىپ ھوكۇمران سىنىپلارنىڭ ئادالەتسىز-
لىكىگە قاتتىق نارازىلىق بىلدۈرگىنى ئۈچۈن، ھوكۇمەت ئۇ-
نىڭ ئامما ئارىسىدىكى تەسىرىدىن قورقۇپ، ئۇنى قولغا ئال-
غان ۋە ئەڭ ئاخىرى ئولتۇرئۆتۈپ تەكەن. سىيىت نوچى - شىنخەي
ئىنقىلابىغا ھىسداشلىق قىلىدىغان «گېلاۋخۇي» نىڭ بىر ئەزا-
سى. ئۇ، ئىلغار ئىدىيىنى ئۆزىگە سىڭدۈرگەن بىر خەلقپەرۋەر كى-
شى بولۇپ، جەنۇبى شىنجاڭ خەلقى ئارىسىدا ئۇ توغرىلۇق
كوپ ھىكايىلار تارقالغان. ئۇنىڭ ئۆز ۋاقتىدا ئېيتقان قو-
شاقلىرى تا ھازىرغىچە خەلق ئارىسىدىكى مەدداھلار، سوزمەن
قىزىقچىلار تەرىپىدىن ئېيتىلىپ كەلمەكتە، ئۇن ئالغۇلاردا
خاتىرە سۇپىتىدە ساقلانماقتا.

سىيىت نوچى قوشاقلىرىدا سىيىت نوچىنىڭ مەنچىڭ
ھوكۇمىتىنىڭ خىيانەتچى - پارىخور ئەمەلدارلىرى بىلەن
يۈزمۇ - يۈز كەسكىن ئېلىشقان جاسارىتى، ئۇنىڭ كەڭ ئەمگەك-
چى خەلق بىلەن بولغان قان بىلەن گۈشتەك يېقىن مۇناسى-
ۋىتى، زالىم ئەمەلدارلار ئالدىدىكى مەردانە قىياپىتى ۋە ھەق-
ئادالەتنىڭ ھامان غەلبە قىلىدىغانلىغىغا بولغان ئۈمىت -
ئىشەنچىسى ئەكس ئەتكەن.

قارا ساچىم يەلپۈنۈپ،

قاشىمغا چۈشتى.

تۈمەن سەۋدا، مىڭ بالا،

باشىمغا چۈشتى.

بولدى خەنزۇ ئوتياشچى -

لاۋجاڭ ئاداشىم.

ئۇ ئۈگەتتى چامباشى،

قاتقاندا باشىم.

گېلاۋخۇيغا جەم بولدۇق،
دارىنغا قارشى.
خىيائەتچى پارىغور،
زالىمغا قارشى.

بەلنى باغلاپ، يەك تۇرۇپ،
ئىسيان كوتەردۇق.
خەلقى ئالەم ئالدىدا،
داستان كوتەردۇق.

باستۇرۇلدى گېلاۋخۇي،
زىنداندا لاۋجاڭ.
زۇلۇم-كۈلپەت ئەۋج ئېلىپ،
قىيىنالىدى بۇ جان.

قەشقەردىمۇ كۈن ئالماق،
تەس بولدى، كەتتىم.
ياۋا قۇشتەك ئايلىنىپ،
ئاقسۇغا يەتتىم.

قەشقەردىنمۇ بەك غېرىپ-
غۇرۋانە ئاقسۇ.
ھەم خارابە يۇرت ئىچى،
ۋەيرانە ئاقسۇ.

راۋابىمنى سايرىتىپ،
يەتتىم كۇچارغا.
ئالتە چىرىك بىر بولۇپ،
ئالدى ئاراغا.

قارا قىچىلار ئارىسىدىن
مۇشلاپلا قاچتىم.
قارا شەھەر دەرۋازىسىنى،
پەشۋادا ئاچتىم.

ما باياۋەنچىنىڭ ئۈز-ئۈزىگە كۆرەڭلەپ، سىپىت نوچىسىغا
دەۋەيلەپ تۇرۇپ ئېيتقان قوشىقى

قەيەرلىكسەن، نەدىن كەلدىڭ؟
ئاتىڭنى سۆزلە.
تېگى - تەكتىڭ، ئەجداتىڭ،
زاتىڭنى سۆزلە.

راۋاپ، زەخمەك قولۇڭدا،
زارىڭنى سۆزلە.
ئاينىغىغا باش قويۇپ،
دادىڭنى سۆزلە.

تىلەمچىمۇ، رەمچىمۇ،
دىۋانىمۇ سەن؟
ئۈز يېرىڭدە خارۇزار،
سەرسانىمۇ سەن؟

تېگىگە - داچەن دەردىدە،
ئاۋارىمۇ سەن؟
تامام قىلساڭ خەيرى-ئىھسان،
ھالىڭنى سۆزلە.

سىپىت نوچىنىڭ ما باياۋەچچىگە بەرگەن جاۋابى :
ئەزىزانە قەشقەرنىڭ ،
سېپىل تېشىدىن ؛
شىرىن - شەرۋەت سۈيى بار ،
تومەن قېشىدىن ؛
كوزىچى ياربېشىدىن ،
خومدان بېشىدىن -
چىققان سىپىت گاڭگۇگمەن ،
گاڭگۇڭ يىگىتمەن .
كىچىگىگە كىچىك مەن ،
چوڭغا چوڭمەن .
پىشىشىغا پىشىشىمەن ،
توڭغا توڭمەن .
تەتۈرگە تەتۈر مەن ،
ئوڭغا ئوڭمەن .
كەمبىغەلنىڭ سازچىسى ،
سىپىت گاڭگۇگمەن .
رەمچىلىكنى ئوقمايمەن ،
رەمبال ئەمەسمەن .
يە قەلەندەر - دىۋانە ،
ھابدال ئەمەسمەن .
خەقنى ئۇرۇپ سوقمايمەن ،
ئامبال ئەمەسمەن .
يامىنىدىن قورقمايمەن ،
سىپىت گاڭگۇگمەن .

سىيىت نوچىنىڭ قارا شەھەردە يارى- دوستلىرى بىلەن
خوشلۇشۇپ، ئېتىغا مىنىپ، ئىلىخوغا قاراپ ماڭغان چېغىدا

ئېيىتقان قوشىغى:

ئىلىخوغا بارماڭلار،

يولى خەتەردۇر.

قەھرىتان قىش نەشتىرى،

جاندىن ئوتەدۇر.

مۇساپىرلار، دەرتەنلەر،

يولدا ياتادۇر.

ئوز يۇرتىنى يات ئىتىپ،

غەمگە ياتادۇر.

ئىلىخوغا مەن بېرىپ،

قالدىم بالاغا.

جەللىگۈر شۇم ئون ئورۇس،

ئالدى ئاراغا.

ئالتىسىنىڭ سۇندۇرۇپ،

ئۇتتۇر چىشىنى،

پەشۋا بىلەن-مۇش بىلەن،

ياردىم بېشىنى.

ئىلى دەريا بويىدا،

چالدىم راۋاپنى.

رازى قىلدىم تۇل خوتۇن،

دەرتەن بىتاپنى.



سېيت نوچىنىڭ ئۇچتۇرپاندىكى قوشىقى:

يىگىرمە ئالتە ياشىمدا،
كۈنلەر چۈشتى باشىمغا.
ئەرزىمنى بايان ئەيلەي،
يارۇدوست، ئاداشىمغا:

ئەزىزانە قەشقەردە،
توغۇلۇپ ھەم چوڭ بولۇپ.
شۇيەردە ئاتالغان مەن،
سېيتاخۇن گاڭگۈڭ بولۇپ.

سېيت نوچى، سېيت گاڭگۈڭ ،
شەمۇشەنى ئايلىنىپ .
قەشقەرگە كىتەر ۋاقتا .
ئۇچتۇرپانغىمۇ كېلىپ .

ئاتنى دەڭجاغا بېرىپ ،
ساماۋەرخانىغا كىرىپ .
چاي ئىچەي دەپ ئولتۇرسا ،
ئۇچتۇرپاننىڭ ئامبىلى
مادوتەي كېلىپ قالدى ،
گاڭگۈڭنى كورۇپ قالدى .

ئوز كوزىگە ئىشەنمەي،
بىرھازا تۇرۇپ قالدى .
ئاڭلاڭلار خالايقلا،
ئۇقانداق تونۇپ قالدى .

ئۇچتۇرپاندا مۇتەپەننىڭ سەيپىت نۇچىغا قارىتىپ ئېيتقان قوشىغى

ھەي نۇچى، سەيپىت گانگۇڭ ،

• ئۇچتۇرپانغا خوش كەپسەن .

مەن كورۇپ دىدارىڭنى ،

• بولدۇم تولمۇ خۇرسەن .

جەنىم سۇيۇنەر، ياپىرار ،

• قەشقەرلىقنى كورسەممەن .

ئالدىڭغا چىقار ئىدىم ،

• كەلگىنىڭنى بىلسەممەن .

ھەي نۇچى-سەيپىت نۇچى،

• يۇرسەڭ-ئوردىغا بارساڭ .

ئۇسقۇنۇڭ چۇشۇپ قالسا ،

• بۇيۇرتتا تۇرۇپ قالساڭ .

× ×

• ماقۇل، دەپ نادان گانگۇڭ ،

• بۇيۇرتتا تۇرۇپ قالدى .

چۇشىدە غېرىپ-مىسكىن ،

• ئانىسىنى كورۇپ قالدى .

قەشقەرگە كېتەي ئەندى،

• ئەلنى خوش ئېتەي ئەندى .

ئانام بىلەن ئۇكامنىڭ،

• قېشىدا ئوتەي ئەندى .

دوتەيدىن سوراپ رۇخسەت،

• قوش قامچا سالاي ئاتقا .

چول كېزىپ داۋان ئاشاي،

• ئەل-يۇرتنى ئېلىپ ياتقا .

سىيىت نوچىنىڭ مادوتەينىڭ ئالدىغا كىرىپ ئېيتقان
ئەرزى:

قوي ئىزدەر قوزاسنى،
قوزمۇ ئاناسنى.
ھاۋادىكى قۇشلارمۇ
سېغىنار ئۇۋاسنى.

سېغىندىم غېرىپ - مىسكىن ،
يالغۇز مېھرئانىمنى.
سېغىندىم ئېتى مەممەت،
ئۇكامنى - غەمگۇزارىمنى.

تۆمەن بويى، يار بېشىدا،
راۋابىم چالاي ئەندى.
خەلقىمنىڭ غېرىپ - سۇلغۇن،
كوڭلىنى ئالاي ئەندى.

قەشقەرگە بازاي دەيمەن،
مېھرىگە قاناي دەيمەن.
ما دارىن ئىجازەت بەر،
يولغا ئاتلىنماي دەيمەن....

ما دارىننىڭ سىيىت نوچىغا بەرگەن جاۋابى

ئىجازەت بىرەي دىسەم،
قانداق چىدىنسۇن يۈرەك؟
مەن سىنى دىمەيمىتىم
«تۇققاندىن يېقىن يولەك»؟

ئىسجازەت بىرەي گاڭگۇڭ،
چارەم يوق مېنىڭ بولەك،
يالغۇز ئانىغا سەندەك،
جان كويەر ئوغۇل كېرەك.

قەشقەردىكى دارىنغا،
خەت يېزىپ بېرەي ئەپكەت.
خەتنى كورسە خەن دارىن،
دەيدۇ ساڭا كوپ رەخمەت...

بۇ يۇرتتىن كېتەر بولدۇڭ،
ئىچىمگە سېلىپ دەرتنى.
ئەتە يولغا چىق گاڭگۇڭ،
تەييارلاپ قوياي خەتنى....

سىپىت نوچىنىڭ ئوزىنىڭ ئولۇم خېتىنى ئېلىپ يولغا
چىقىش ئالدىدا ئېيتقانلىرى

خوش بۇرادەر دەرتەنلەر،
دوستىيار بولۇپ ئۆتكەنلەر.
ئوزرەمنى ئېلىپ قالاي،
قەشقەرگە كېتىپ قالاي.

داغى پەرزەنت ئانامنىڭ،
قان-قېرىنداش ئوكامنىڭ؛
جىسمىگە سىڭىپ ئالاي،
مېھرىگە قېنىپ ئالاي.

قىلغان بولسام مەنمەنلىك،
ئۆتكەن بولسا سەۋەنلىك.

كېچىرىڭلار يۇرتداشلار،
خەير-خوش، قېرىنداشلار....

سېيىت نوچىنىڭ قەشقەرگە قايتىپ كىلىپ، تۆمەن دەر-
ياسى ۋە مەھەللىسى كوزىچى يار بېشىنى كورۇپ ئېيتقان
قوشىغى:

سېيىت نوچى، سېيىت گاڭكۇڭ،
يارنىڭ ئۈستىگە چىقىپ؛
ئانا ئىشقىدا جىسمى،
شام بولۇپ ئېرىپ - ئېقىپ.

ئىشكى ئالدىغا كەلسە،
ئىشكى تاقىلىپ قايتۇ.
چىراقمۇ ئوچۇپ قايتۇ،
ئانىسى غېرىپ مەزلۇم،
ئاھ، ئۇرۇپ يېتىپ قايتۇ،
ئۇخلاپمۇ قېتىپ قايتۇ.

«جان ئانا» دەپ سوز باشلاپ،
ئوگزىگە چالما تاشلاپ،
بەلگۈسىنى بەرگەندە،
ئانىسى غېرىپ مەزلۇم،
چۇچۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ،
چىرىغىنى ياندۇرۇپ،
ئىشك ئالدىغا چىقىپ،
قۇچاڭلاپ تويماي بىقىپ،
كوزلىرىگە ياش ئېلىپ،
ھارماڭ، بالىكام دەپتۇ.

غېرىپ ئويىگە باشلاپ،
كونا دوستىخانىنى يېيىپ،
تۇن كېچىچە مۇڭدۇشۇپ،
ئەتسى تاڭ ئاتقاندا،
ناماز جۇمە چاچكادا
ئەي ئاناغەمگۇزارىم،
جاھاندا يوقۇ-بارىم،
ماڭا ئىجازەت بەرسەڭ،
ھەزرەتنى كورۇپ كەلسەم»-
دەپ مېھرىبان ئانىسىدىن،
رۇخسەت- ئىجازەت ئېلىپ،
ئاپپاق غوجامغا چىقىپ،
يورۇق مەھەللىنى كېزىپ،
ئەلنىڭ ھالىنى كوردى،
يۇرتىگىدە ئوت كويدى.
نۇرغۇن - نۇرغۇن شە كوردۇم،
ھەسرەت ئەندىشە كوردۇم.
ھەممە يۇرتتا خار پۇخرا،
دەرت - ئەلەمگە يار پۇخرا،
قان يىغلايدۇ ھەر يەردە،
بۇردا نانغا زار پۇخرا.
سىيىت نوچىنىڭ قەلبى،
قىزىل چوغ بولۇپ يېنىپ،
شەرۋەت كولىگە بېرىپ،
سۇنى چاڭگالغا ئېلىپ،
بىر ئىچەي دەپ تۇرغاندا،

خەت خىيالغا كىلىپ،
گاڭگۇڭلۇقنى، مەرتلىكنى،
جاندىن ئەتىۋا بىلىپ؛
خەتنى ئاپىرىپ بىرەي،
ئاندىن تاماشى كورەي،
دەپ يولغا راۋان بولدى،
پىيادە كارۋان بولدى.

سىيىت نوچى ئوزنىڭ ئولۇم خېتىنى ئېلىپ، خەن دارىنىڭ
ئالدىغا كىرگەندە، دارىنىڭ ئېيتقانلىرى:

ھەي نوچى، سىيىت گاڭگۇڭ،
كەپسىز تىچ - ئامان.
يۇرتۇمۇ - يۇرتلار ئايلىنىپ،
ئېشىپ تاغ - داۋان.

بىزمۇ سىزنى ياد ئىتىپ،
تۇردۇق ھەر زامان.
نىمە ئىشلار كوردىڭىز،
قىلغايسىز بايان.

سىيىت نوچىنىڭ جاۋابى:

كەزدىم دەشتى-باياۋان،
ئېشىپ تاغ - داۋان.
نەگە بارسام پۇخرانىڭ،
ھالى بەك يامان.

زالىملارنىڭ زۇلمىدىن،
باغرى لەختە قان.

ئىچكىنى ئوغا-زەھەر،
چەككىنى پىغان،

ئۇچتۇرپاندا ما دوتەي،
يېزىپ بەردى خەت.
سىزگە تىلەپ ئامانلىق،
دولەت-پاراغەت.

بۇ مەندىكى ئامانەت،
قېنى مەرھەمەت.
سىزگە ئۇشبۇ سوغىنى،
ئېلىپ كەلدىم ئاران.

خەن دارىن سىيىت نوچىنىڭ قولىدىن ما دوتەي يېزىپ
بەرگەن ئولۇمنامىنى ئېلىپ ئوقۇپ، كۆڭلىدە خۇشال بولۇپ
ئېيتقان قوشىغى:

ھەي نوچى - سىيىت گاڭگۇڭ،
نىمەڭ بۇ ئېلىپ كەلگەن؟
ئوزەڭنىڭ ئولۇمنامەڭ
مادوتەي يېزىپ بەرگەن.

يىرتىۋەتسەڭ بولمامدۇ؟
يۇتتۇر بۇتەتسەڭ بولمامدۇ؟
تاشلاپ ئوتقا - ئاتەشكە
كويۇرۇۋەتسەڭ بولمامدۇ؟

مەن ساڭا ئىجىل - ئامراق،
ئۇلتۇرەي سىنى قانداق؟
ئولتۇرمەي دىسەم، نوچى،
خاننىڭ يارلىغى شۇنداق.

ئولۇنما مەخنى كورگەندە،
كوكسۇمگە پىچاق پاتتى.
قانداق قىلىمىز گاڭگۇڭ،
ئەجەپمۇ بېشىم قاتتى.

سىيىت بولۇپ ھەيرانە،
جاۋاپ بەردى مەردانە:
-ھەي دارىن -دىدى گاڭگۇڭ،
تەڭلىكتە تۇرۇپ قالما،
خاننىڭ ئالدىدا ئاسى-
گۇناكار بولۇپ قالما.

چىرىكلەرگە ئېيىت دەرھال،
مىلتىغىغا ئوق سالىسۇن.
ھايالسىز جېنىم ئالسۇن،
«گاڭگۇڭ» دەپ ئېتىم قالىسۇن.
جاللاتلار كىلىپ شۇدەم،
بوينىغا تاقاق سالىدى.
پۇتىغا سېلىپ ئىشكەل،
زىدانغا سولاپ قويدى.

ئون توت كۈن ئوتۇپ كەتتى،
كوك پىت، بۇرگە يەپ كەتتى.
مەرت يىگىتنىڭ - گاڭگۇڭنىڭ،
تاقىتى تۇگەپ كەتتى.

دىدى ئۇ: چىدامم يوق،
يا بولەك تامايمم يوق،

ئولتۇرسەڭ بۈگۈن ئولتۇر،
ھېچقانداق گۇنايم يوق!...

ئامباللار جەم بولۇشتى،
ئورت ئاتلىق ھارۋا قوشتى.
ئېلىپ سېپت گاڭگۈڭنى،
ھارۋا يولغا چۈشتى.

توققۇز پاي پو ئاتقۇزۇپ،
ھارۋۇنى تېز ماڭغۇزۇپ،
توققۇز دەرۋازىغا يۇزدىن،
ئورت يۈز چىرىك تۇرغۇزۇپ.

قارىقى دەرۋازىغا،
ئېلىپ كەلدى پالۋاننى.
قەشقەرنىڭ يىگىتلىرى،
ئوراپ ئالدى ھەريانىنى.

«ئەي نوچى - سېپت گاڭگۈڭ
نېمە گەپ، نېمە ئىش بۇ؟
يۇرتنىڭ بېشىغا چۈشكەن
قانداق ئەلەم - تەشۈش بۇ؟»

كىم سالدى كىشەن سىزگە؟
كىم سالدى تاقاق سىزگە؟
بۇ قەشقەردە كۈن ئالماق
بولمامدۇ راۋا بىزگە؟»

تۇتتى بىر قاچا شەربەت
رازى بولۇڭ، بىزدىن دەپ.
رازى بىز ئومۇر ۋايەت
سېپت نوچى - سىزدىن دەپ.

شەرۋەتنى ئېلىپ گاڭگۇڭ،
ئەتراپقا نەزەر تاشلاپ،
خەير، خوش، قىرىنداشلار،
ددى سوزىنى باشلاپ:

«ئىزىزانە يولداشلار،
مەندەك نادان بولماڭلار!
چوشۇپ ھىلە - قىلتاققا،
ناھەق قۇربان بولماڭلار!...»

سىيىت ئاخۇن - سىيىت گاڭگۇڭ،
ئەلدىن رازىلىق ئالدى.
ھارۋۇمۇ قومۇش بازىرى،
قوينىغا بېرىپ قالدى.

ئات! - ددى سىيىت گاڭگۇڭ،
ھارۋىدىن چۈشۈپ سەكرەپ.
ئات جاللات! يۈرەككە ئات!
مىلىتىغىڭنى راس بەللەپ.

تەپكىنى بېسىپ جاللات،
ئوزى يىقىلىپ كەتتى.
مىلىتىغىدىن ئوق چىقماي،
پىستان چىقىلىپ كەتتى.

ئىككىنچى رەت ئاتقان ئوق،
كىلىپ تەگدى تاغاققا.
سىيىت ئاخۇن ددى شۇدەم،
مىلىتىق ئاتقان جاللاتقا:

مىنى ئاتساڭ ئۇستاڭ ئات،
نا ئۇستاڭ يېقىن كەلمە.
سول كوكسۇمنى چەللەپ ئات،
جا ئۇستاڭ يېقىن كەلمە!...

سىيىت ئاخۇن - سىيىت گاڭگۈڭ،
تىك تۇرار ئىدى سوزلەپ.
ماداخۇ دىگەن دارىن،
ئاتتى كوكسىنى كوزلەپ.

سىيىت ئاخۇن دىگەن گاڭگۈڭ
جېنىدىن جۇدا بولدى.
جاللاتلارغا خەن دارىن،
يار - يولەك پانا بولدى.

گاڭگۈڭمۇ ئولۇپ كەتتى،
تۇپراققا كىرىپ كەتتى.
بۇ ئەلەم-مۇسبەتتىن،
يۈرەك يېرىلىپ كەتتى.

چالدى مۇڭ بىلەن قەشقەر،
دۇتتارى - راۋابىنى.
ئولمىسەك ئىچەرمىز دەپ،
ئاڭ ۋەسلى شارابىنى.

نوپىنىڭ ئېتى - نامى،
ئەلنىڭ يادىدا قالدى.
يۈرەك باغرىدا قالدى،
راۋاپ تارىدا قالدى.



لاشبان قوشاقلرى

1916 - يىلى پادىشا نىكولاي ئىلى رايونىمىزدىن روسىيەنىڭ يەركەنت، ئاقسۇ ۋىلايىتىگە كۆچۈرۈلگەن ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن 1000 كىشىنى لاشمانلىققا تۇتۇش ھەققىدە پەرمان چۈشۈرىدۇ. بۇ يەردىكى ئۇيغۇر خەلقى چار پادىشانىڭ بۇيرۇ - غىغا ناھايىتى نارازى بولۇپ، ئوچۇق قارشىلىق كۆرسىتىدۇ. لېكىن، فېئودال سىنىپلارنىڭ قولچوماقچىلىرى - بەگ - خوجاملار، ئەللىك بېشى، بولوسلارنىڭ مەجبۇرلىشى بىلەن بىر تۈركۈم ئۇيغۇر ياشلىرى لاشمانلىققا تۇتۇپ كېتىلىدۇ. نېتىجىدە يۇرت - مەھەللە چولسىرايدۇ، نۇرغۇن كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ قوۋمى - قېرىنداش، ئۇرۇق - تۇققانلىرىدىن، بېقىپ ئۆستۈرگەن يىگىت - بالىلىرىدىن ئايرىلىدۇ. يەركەنت ئاسمىنى كەمبەغەل خەلقنىڭ ئاھۇ - زارى ۋە پەريادى قاپلايدۇ. لاشمانلىققا تۇتۇپ كېتىلگەنلەر ئال - مۇتا، يۇزۇپكا قاتارلىق جايلاردا ھەيدىلىپ يۈرۈپ، كومۇر خاڭلىرى ۋە ۋاگون يوللىرىدا قۇل بولۇپ ئىشلەپ، كۆرمىگەن كۈنى قالمايدۇ، ئادەم تارتقۇسىز ئازاپ - ئوقۇبەتلەرنى باشتىن كۆچۈرىدۇ.

بۇ قوشاقلاردا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەزەلدىن چار روسىيە پادى - شاسى نىكولايغا بولغان سىنىپى ئۆچمەنلىكى، چەتئەلنىڭ بو - زەك قىلىشى بىلەن چىدىغۇسىز دەرت - ئەلەم تارتقان خەلقنىڭ نىكولايىنىڭ مالايى - غالىچىلىرىغا بولغان غەزەپ - نەپرەتنى، ئۆز قېرىنداشلىرىغا بولغان چوڭقۇر مېھرى - مۇھەببىتى ئىپادىلەنگەن.

يىگىتلەرنى لاشمانلىققا ئېلىپ ماڭغاندا ئېيتقان قوشاقلار

ئۈستەڭ يا قىلاپ مېڭىپ،
ئات قامچا تېپىپ ئالدىم.
لاشمانلىققا كەتكەنلەرنى،
قوشاققا قېتىپ ئالدىم.

ئۈچ يۈز ئاتمىش كۈنلەردە،
يىغلىغاندۇر چوللەردە.
ئۇششاق بالىلىرى بارلار،
زار يىغلايدۇ يوللاردا.

ئاسماندا ئۇچۇپ يۈرگەن ،
بوڭ-بوڭ قوڭغۇز ئەمەسمۇ ؟
يىگىتلەرنى تۇتۇپ بەرگەن ،
ئازات توڭغۇز ئەمەسمۇ ؟

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
ئەل غەمدە يىغلاپ قالدى .
ئامان بولغىن ئالام ! دەپ ،
قارا كوزگە ياش ئالدى .

ئاياللار تولا يىغلاپ ،
ياغلىق ئۇچى ھول بولدى .
ئىشقا كىتىپ ياش باللا ،
يۇرتنىڭ ئىچى چول بولدى .
ئىشىگىدە سۇ ئاقار ،
سۈتېگىدە قۇم ئاقار .

لاشمانلىققا كەتكەننىڭ ،
بالىسىنى كىم باقار ؟

ئاتا-ئانا بىچارە ،
زار يىغلىشىپ قالماقتا .
كوڭلى قارا نىكولاي ،
ياش بالىلارنى ئالماقتا .

ئۈستەڭ ياقىلاپ ماڭسام ،
ئوروسلارنىڭ مۇنچىسى .
لاشمانلىققا كەتكەنلەر ،
قىزىل گۈلنىڭ غۇنچىسى .

پەرەڭ ياغلىق تىكىپسىز ،
ئۇنى ئۈچمەيدۇ دەمسىز ؟
ئىرىڭىزنى سېتىۋەتتى ،
ئۇنى بىلمەيدۇ دەمسىز ؟

قارىغايىنىڭ يوپۇرماغى ،
قاتمۇقات بولار ئىكەن .
قېرىنداشتىن ئايرىلساڭ ،
خويمۇ دەرت بولار ئىكەن .

شامال چىقسا گۇكىرەپ ،
تال ئىگىلىپ پەس بولدى .
زالىملارنىڭ زۇلمىدىن ،
كۈن ئالماقمۇ تەس بولدى .

ئوروسلارنىڭ دوختۇرى ،
ياش بالىلارنى كوردۇ .

ماڭ ئالدىغا ! سەن تۇت ! دەپ ،
كەمبەغەلنى ئۇرۇدۇ .

بىز يەركەنتتىن چىققاندا ،
ئاتلار قالدى تىزىلىپ .

ئامان بولساق كورۇشەرمىز ،
قۇچاغلىشىپ ، ئېسىلىپ .

يەركەنتتە ئىككى مېچىت ،

بىرى خەلپە ، بىرى تاش .
لاشمانلىققا كەتكەننى ،

كورەرمىكىن ئەزىز باش .

هاجى توغغۇز يەركەنتنىڭ ،

بالىلىرىنى كۆپ ساتتى .

ئوزى ئېلىپ چىق پۇلنى .

قوسىغىنى دومبايتتى .

بىز يەركەنتتىن ماڭغاندا ،

ئامبال-دوتەي ئۇزاتتى .

بەش كۈن ئۆتمەستىن تېخى ،

قىيامەتنى كورسەتتى .

دەريا بويىغا كەلسەك ،

قىلۋىدىن بوران بولدى .

لاشمانلىققا ماڭغانلار ،

يىغلىشىپ راۋان بولدى .

شاكرجاننىڭ دوپپىسى ،

ياغاچ قوزۇقتا قالدى .

- شاكرجاننىڭ ئانىسى ،
ھەسرەت-قاغۇدا قالدى .
- ئىگىز دوڭنىڭ باغرىدا ،
ئۇششاق-ئۇششاق قارا تاش .
لاشمانلىققا ماڭ دەيدۇ ،
ئىسلام ئاخۇن ئەللىك باش .
- ئۈستەڭ سۈيى ئېچىلدى ،
توغانلىرى چېپىلدى .
لاشمانلىققا كەتكەنلەر ،
مال ئورنىدا سېتىلدى .
- يەر كەنتىنىڭ بازارغا ،
كىرگەندۇ ئۇلاق ، سامان .
ئاڭلاڭلار بۇرادەرلەر ،
بىزنى كويدۇرگەن زامان .
- ئېتىمنى توقۇپ قويدۇم ،
يوپۇق ياپىمەن ئەندى .
سويگەن ياردىن ئايرىلىپ ،
يالغۇز ياتىمەن ئەندى .
- ساندۇق ئىچىدە ئوزۇم ،
يىغلايدۇ قارا كوزۇم .
لاشمانلىقتا بىز ئاجىز ،
ئۈتمەيدۇ مىنىڭ سوزۇم .

- كىلىمەن ئۇزۇن يولدا ،
كەينىمگە بەك قايىرىلىپ .
قارىماس ئىدىم دوستلار ،
ئانام قالدى ئايىرىلىپ .
- بىزنىڭ تاپقان پۇلىمىز ،
نىكولايىنىڭ قولىدا .
خويما زىلۋا يىگىتلەر ،
لاشمانلىقنىڭ يولىدا .
- نىكولاي باغرى تاشتىن ،
ئۇيازغا كەلدى بۇيرۇق .
زالملار ئاتقا مىنىپ ،
بىزگە قىلماقتا زورلۇق .
- ئاقساقالغا يالۋۇرسام ،
ئويلاپ باقايلى ، دەيدۇ .
ئەللىك بېشى ئامبالدىن ،
سوراپ باقايلى ، دەيدۇ .
- ئاقساقالغا يالۋۇرسام ،
ئاقچاڭ بولسا بەر ، دەيدۇ .
پۇلۇڭ بولمىسا سىنىڭ ،
لاشمانلىققا بار ، دەيدۇ .
- لاشمانلىققا ماڭغاندا ،
يەركەنتلەرگە قار ياققان .
قېيىم بەگ ، ھاجى بولۇس ،
بىزنى ئاقچىغا ساتقان .

قورقمايمىز بىز بۇرادەر ،
زالىملارنىڭ دوقىدىن .
ئاتا-ئانا خەت سالغىن ،
يۇرۇپ تۇرغان پوچتىدىن .
قوللىمىزدا ئاق ياغلىق ،
كوزياشلارنى ئەيتىمىز .
ئاتا-ئانىنى تاشلاپ ،
يۇرتتىن قانداق كېتىمىز ؟

يەرگە نىتىن چىقىپ كەتتۇق ،
ئالمۇتغا بىز يەتتۇق .
قىشنىڭ كۈنى سوغلاردا ،
مۇشەققەتنى كۆپ تارتتۇق .
ئالمۇتا خەلقى بىزگە ،
چاچاڭ قىلدى يوللاردا .
خۇشال بولۇپ ھەممەيلەن ،
رەھمەت ئېيتتۇق ئۇلارغا .

بۇيرۇق بەرگەن نىسكۇلاي ،
مىڭ لاشمانچى ئالسۇن ، دەپ .
كۆپ ئادەم دۇئا قىلدى
ئامان - ئېسەن يانسۇن ، دەپ .

لاشمانلىققا ماڭماستا ،
ئادەملەر ئېتىلىپ كەتكەن .
زالىم بولۇس-مىڭ بېشى ،
ئاقچىغا سېتىلىپ كەتكەن .

لاشمانلىققا يازدۇدى،
مىڭ يىگىتنى يارىتىپ.
قۇلاق سالماي زالىملار،
ئەل ھەم يۇرتنى يىغلىتىپ.

بىزنى نىكۇلاي ئالغاندا،
ئاكۇپ كولايسەن، دىگەن.
بىز قايتالمايمىز دەپ،
ئەزىز جاندىن غەم يىگەن.

سېچارە لاشمانلىقلار،
زالىملارغا باغلانغان.
ئاخشىمى ناخشا ئېيتىپ،
كوچىلارنى ئايلانغان.

كوچىلارنى ئايلانماق،
ياربويىدا تۇرغۇزدى.
قېچىپ كەتمەك بولدى دەپ،
زالىملارغا تۇرغۇزدى.

بىز كەلگىچە ئاتىلار،
ئامان بولسۇن ئانىلار.
بىر كۈنى ھەم قايتارمىز،
بىزنى كۈتسۇن بالىلار.

ھەر جۈمەدە توپلۇشۇپ،
ئۈستەڭ بويلاپ ئوينايتتۇق.
بىزنى تۇققان يۇرتىمىز،
يەر كەتتىكە توپمايتتۇق.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
يەرگە ئىتتە ئاقام قالغان.
ئامان بول ئانا دىسەم،
قارا كوزىگە ياش ئالغان.

بازار تەرەپكە ماڭدۇق،
«زامانەي» دەپ ناخشا ئېيتىپ.
سوغۇقتا ئېلىپ ماڭدى،
كەمبەغەلنى قاقشىتىپ.

ھاۋادا ئۇچۇپ يۈرگەن،
ۋىچىر - ۋىچىر قالساڭچ.
لاشمانلىققا ماڭغاندا،
بالام قالغان يالساڭچ.

لاشمانلىققا تۇتۇپ كېتىلگەن يىگىتلەرنىڭ خاڭدا ۋە
ۋاڭۇن يوللىرىدا ئىشلەپ يۈرۈپ ئېيتقان قوشىغى:

ئالمۇتىدىن خەت سالىدىم،
يېرىم ئالمنى چىشلەپ.
ئامان بولساق كورۇشەرمىز،
ۋاڭۇن يولىدا ئىشلەپ.

ۋاڭۇن يولى قايدا دۇر،
تۇپراقلىرى مايدا دۇر.
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
قارا كۈمەچ نان يەيدۇ.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
پۇتلار تېشىلىپ كەتكەن.

قىزىلىگۈلدەك يىگىتلەر،
خاڭلاردا ئولۇپ كەتكەن.

ئېتىزدىكى بوز تورغاي،
باللىرىغا دان بەرگەن.
تۇراخۇن جېنىم دوستۇم،
خاڭ ئۈستىدە جان بەرگەن.

يۇزۇپىكا دىگەن جايدا،
ۋاڭۇنلارنى ھەيدەيمىز.
قالغانلاردۇئا قىلسۇن.
ئامان بولساق قايتارمىز.

كەتمەن بىلەن گۇرچەكلەر،
لاشمانلىقنىڭ قولىدا.
ئولسەك جېنىمىز پىدا،
كەمبەغەلنىڭ يولىدا.

يۇزۇپىكىغا بارغاندا،
ئىشلىدۇق كومۇر خاڭدا.
كېچە - كۈندۈز ئىشلەيمۇ،
زادى تويمىدۇق نانغا.

كېچىلەردە ئىشلەيمىز،
خاڭلاردا كومۇر تاشقا.
چاپسان بول! دەپ ئۇرۇدۇ،
قامچىلار بىلەن باشقا.

ئاتا - ئانا سورتسا،
يۇزۇپىكا شەھرىدە دەڭلار.

قولدا كەتمەن-گۈرچەك،
ئىشلەپ تۇرۇدۇ دەڭلار.

كەتمەن بىلەن گۈرچەكنى،
تاش كومۇرگە چاپسىمىز.
يەر كەنتتە ئامان بارمۇ؟
بىزنى تۇققان ئانىمىز.

يۈزۈپكىدا ئىشلەيمىز،
يەرنىڭ ئاستىدا-خاڭدا.
خۇدايىمغا يىغلايمىز،
سەھەر ۋاقتىدا-تاڭدا.

زەمبىلدە كومۇر توشۇپ،
قوللار قاپىرىپ كەتتى.
ئاچلىق بەك يامان ئىكەن،
بەللەر پۈكلۈنۈپ كەتتى.

بىرمۇنچىمىز ئىشلەيمىز،
پويىزلارنىڭ يولىدا.
بەك تولا ئازاپ چەكتۈق،
زالىملارنىڭ قولىدا.

قەيەر بېرىشنى بىلمەي،
فىرۇنىدە ئۈچ ئاي تۇردۇق.
ژاندارما ھەم پولىتسىيىدىن،
تۈگۈمەس ئەلەم كوردۇق.

ئاسمانغا چىقاي ئېگىز،
بۇلۇتقا سالاي كىگىز.

زالىملارنىڭ كوكسىگە،
سانجىمىمەن تومۇر بېگىز.

قوينۇمدىكى توقاچنى،
سىيادان سېلىپ ياپقان.
باي باللىرى ئورنىغا،
زالىملار بىزنى ساتقان.

ناغرا-دۇمباق چېلىندى،
يىغا - ئۇنلەر تارالدى.
ئاۋات بولغان شۇ يەركەنت،
بارات ئايدا بۇزۇلدى.

ئاقسۇدىن لاشمانلىققا ماڭغان يىگىتلەرنىڭ ئېيتقان
قوشىغى:

ئەسسالا مۇ-ئەلە يىكۇم،
«دانىشمەن» ئەللىك بېشى.
قىرىق يىگىت بىرەي دەپ،
قول قويغان ئەللىك بېشى.

قىرىق يىگىت ئاتلانسا،
كورۇنمەس ساينىڭ تېشى.
لاشمانلىققا ماڭغاندا،
قورىدى كوزنىڭ يېشى.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
كەينىمىزگە قايرىلدۇق.
ئۇرۇق-تۇققان قېرىنداشتىن
ئۆلمەي تۇرۇپ ئايرىلدۇق.

قارا ئېتىم تاي ئىدى،
يوغان بولدى-ئات بولدى.
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
نىكۇلايغا خار بولدى.

ئاق كەپتەر، چىلان كەپتەر،
ئاق بۇغدايدىن دان يەيدۇ.
لاشمانلىققا بىز ماڭدۇق،
ئاتا - ئانام غەم يەيدۇ.

باينىڭ باللىرى قالدى،
بولۇسلەرگە پۇل بەرىپ.
گاداي باللىرى كەتتى،
يىرتىلغان چاپان كىيىپ.

ئاتمىش بەشچە بالىنى،
ئالدىغا ئىلغاپ تۇرۇپ.
«چاپسان بول!» دەپ ھەيدىدى،
قامچىلاپ ئۇرۇپ يۇرۇپ.

ئالتە يۈزچە بالىنى،
بىر-بىردىن ساناپ قويدى.
بولۇسلارنى تىللىسام،
زەي ئويگە قاماپ قويدى.

لاشمانلىققا بار دەيدۇ،
قايسى يەردۇر بىلىمەيمىز.
خوش دوستلار، ئاغىنىلەر،
بىز ئاۋاتقا كەلمەيمىز.

كوپ - كوك يىشىل پوتامنى،
بىلىمغا باغلاپ قويدى.
تۇرسۇندەك يالاقچىنى،
يۈز بېشى سايلاپ قويدى.

ئاقساقالنى تىللىدىم،
بىزگە قىلدى كوپ زورلۇق.
لاشمانلىققا بارمايمىز،
سېتىپ ئالغان قۇلۇك يوق.

يىگىتلەر لاشمانلىققا ماڭغاندا ، ئاتا - ئانىلىرىنىڭ
ھەسرەت چېكىپ زارلىنىپ ئېيتقان قوشىغى:

بېغىمغا، گۈل تېرىسام،
ئېچىلماي تۈزۈپ كەتتى.
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
ياش تۇرۇپ ئولۇپ كەتتى.

بىز قېرىلار ئۈستىگە،
ھەر قەدەمدە مىڭ جاپا.
رەھىمسىز بۇ بەگلەردىن،
كورمىدۇق ھىچبىر ۋاپا.

بىچارە يىگىتلەرنىڭ،
تېپىلارمۇ خوشلىغى.
قىزىل گۈلنى ئۈزۈپ بەرگەن،
ئۈزىمىزنىڭ بوشلىغى.

بايلار ھەرگىز غەم قىلماس،
ھەممىسى ئويدە يېتىپ.

قايتۇرۇۋالدى بالىنى
بەزىسى بەگدىن سېتىپ.
كەلمىگەن بۇنداق بالا،
كورمىگەن ئاتا - بوۋا.
قىرىنداش قىلسۇن داۋا
يوق بولەك مۇندىن داۋا.

لاشماندىكى ياشلارنى،
كورگىلى بولارمىكەن؟
سولاشقان مىنىڭ جېنىم،
سەن كەلگىچە تۇرارمىكەن؟
مايسا تېرىپ، دان تېرىپ،
جان ساقلىدۇق ھەممىمىز.
يۇرتىمىزدىن يوقالدى،
قايدان كەتتى بالىمىز.

تاش ئاتتىم سايغا چۈشتى،
سايىنىڭ تاشلىرى ئۇچتى.
جان بالام، جېنىم بالام،
قارا كوزۇمدىن ئۇچتى.

قارا - قارا قاغىلار،
ئىگىز - ئىگىز ئۇچۇڭلار.
مىنىڭ بالىلىرىم نەدە؟
خەۋەر بىرىپ تۇرۇڭلار.

تام ئۈستىگە تام قويدۇق،
ھويلىنى يوغان قۇرۇپ.

قەيەرلەردە بۇرگە ندۇ،
بالىلىرىم غەرىپ بولۇپ.

يار بويدا بەش ئودەك،
بەشلىسى بىر خىلدەك.
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
ئېچىلغان قىزىل گۈلدەك.

ئىگىز دوڭگە ئوي سالىدىم
قۇم چوگۇنغا چاي سالىدىم.
لاشمانلىققا بالامغا،
پوچتا بىلەن خەت سالىدىم.

يۇقارقى گازارمىغا،
سولاپ قويدى بالامنى.
قانداق تاشلاپ كىتەرسەن،
جېنىم بالام ئاناڭنى.

ئون ئالتىنچى يىلىدا،
مالاي بولدۇق ھەممىمىز.
بالىلاردىن ئايرىلدۇق،
قانداق كۈنلەر كۈرىمىز؟

ئالىملار پىشىپ قالدى،
يىشىل باغلار ئىچىدە.
ئامان يانغىن سەن بالام،
يالغۇز ئاناڭ بەختىگە.

ئوڭ قولۇمدا ئوڭ ئۇزۇك،
سول قولۇمدا سول ئۇزۇك.

بالامدىن ئايرىلغىچە،
ئولۇپ كەتكىنىم تۈزۈك.

ئالتىنچى ئاي باھاردا،
ئارا، گۈرچەك خاماندا.
بالىلىرىمنى يادلايمەن،
بىر كورۇشكە ئارماندا.

ئوت يېقىلدى جېنىمغا،
ھېچ كىشى بىلىمەس ئۇنى.
خۇدا يىمغا تاپشۇرۇپ،
قويدۇم بالىلىرىم سىنى.

غەيرىتىم، جان قۇۋىتىم،
ياندىكى رۇستەملىرىم.
سۇ قۇيۇپ تەربىيە قىلغان،
باغدىكى بوستانلىرىم.

سەندىن خوشلۇشۇپ قالدى،
ئاقسۇ، كەتمەن تاغلىرى.
قولۇمدىن ئۇزۇلۇپ كەتتى،
بۇ يۈرەكنىڭ باغلىرى.

بۇ يۈرەك قاينايدىغۇ،
ئوتتا قويغان چەينەكتەك.
ئارقاڭلاردا بىز قالدۇق،
كاككۇك بىلەن زەينەپتەك.

ئەمدى مەن قانداق قىلاي،
بۇ يىگىتلەر بەختىنى.
ساقلىغىن ئاللا كېرىم،
ئوت ئىچىدە پاختىنى.

يۈز بېشىغا يىغلىساق،
سوزگە قۇلاق سالمايدۇ.
مۇنداق جەۋرى-جاپادا،
بالىلار ئامان يانمايدۇ.

تەمبۇرۇمنى چىكىمەن،
كۈندە يىغلاپ، ناخشا ئېيتىپ.
ئۇخلاپ يېتىپ يىغلايمەن،
جان بالامنى ياد ئېيتىپ.

چىغلىق تىكەن ئىچىدە،
قۇمدىن تولا ئاق توشقان.
بۇ قوشاقنى قوشمايتتۇق،
دەرتكە پايلىماي قوشقان.





ئامبال زۇلۇمى ھەققىدە

يېقىنقى يۈز يىللاردىن بۇيان جاھانگىر ۋە مۇستەملىكىچى - ئەرنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى، ھوكۇمران سىنىپلارنىڭ قول - چو - ماقللىرى، زالىم ئامباللارنىڭ چېگرا رايونىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقىنى قاتتىق ئىزىش ۋە تالان - تاراج قىلىشى - تارىختا كەم ئۇچرايدۇ.

مىللى زۇلۇم ۋە سىنىپى زۇلۇم تۈپەيلىدىن سەرسان بول - خان خەلق ھەددى - ھىساپسىز. زالىملارنىڭ جىنايى قىلمىشىنى ئىلى دەرياسى ۋە تارىم دەرياسىنىڭ سۈيى بىلەن يۇغاد - دىمۇ تۈگىمەيدۇ.

بۇ قوشاق 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئامبال زۇلۇمىدىن چاڭ - چاڭ بولغان مۇڭلۇق قەلبىنى ۋە زۇلۇم - كۈلپەتكە بولغان چەكسىز غەزەبىنى ئىككىس گە تىتۈرگەن.

ئامبالغا ئامبال،

شايدا تامبال.

يۇرتنى سوراپ يەيدۇ،

يامۇلدىكى ئامبال.

ئامبالنىڭ قىزى،

دايىنىڭ قىزى.

چوقۇر دىمەڭلار،

تاياقنىڭ ئىزى.

ئامبال ئالدىدا،
دايى كەينىدە.
مەن قانداق قىلاي،
زۇلۇم دەردىدە.
ئامبىلى ئاتلىق،
دايى قاناتلىق.
كۈندە يىغلايدۇ،
گۇناھسىز تاتلىق.
ئامبالغا ئاق چاي،
دايىغا كۆك چاي.
گۈندىپايلارنىڭ،
كېيىنىنى پىچاي.

ئابدۇقادىر داموللام ھەققىدە

مەرھۇم ئابدۇقادىر ئەزىزى (داموللا) يېقىنقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدا ئالاھىدە ئورۇننى تۇتقان ئالىم، شائىر ۋە جامائەت ئەربابىدۇر. ئۇ، 1862 - يىلى (ھىجرىيە 1279 - يىلى) ئاتۇشنىڭ مەشھەت يېزىسىدا تۇغۇلغان، ئۇنىڭ بالىلىق ۋە ياشلىق دەۋرى ئوز يېزىسىدا، بىلىم ئېلىش ۋە پائالىيەت ئىشلەش ۋاقىتلىرى قەشقەر، بۇخارا قاتارلىق جايلاردا ئۆتكەن. كېيىنكى ھاياتى يېڭىچە مەكتەپلەردە مۇئەللىملىك قىلىش، مۇدەررىسلىك قىلىش ۋە جامائەت خىزمەتلىرى بىلەن ئۆتكەن. ئۇ، ئىلىم - مەرىپەت تارقىتىش مەقسىتىدە ئۇيغۇرچە ئوقۇتۇشنىڭ ئۇسۇلى، دەرسلىك مەزمۇنى قاتارلىق تەرەپلىرىدە ئەجرى سىڭدۈرۈپ، «سەپ-نەھۋى» (مورفولوگىيە

ۋە سىنتاكسىس) «ئىلمى تەجۋىت» (قىرا ئەت)، «ئىلمى ھىب ساپ» قاتارلىق كىتاپلارنى يېزىپ، مەكتەپلەرنىڭ دەرسلىك جەھەتتىكى قىيىنچىلىقلىرىنى ھەل قىلغان. ئۇ يەنە مەكتەپلەر دىكى ھوسنىخەت ئۈگۈتۈش ئىشلىرىغا ئەھمىيەت بېرىپ، ياشلار ۋە ئوسمۇرلەرنىڭ تەلىم - تەربىيىسىگە كوڭۇل بولۇپ، «ئاقا - ئىد زورۇرىيە» (زورۇر ئەقىدىلەر)، «ئىبادەت ئىسلامىيە» (ئىسلام ئىبادەتلىرى)، «تەلىم سەبەبىيان» (گۈدەكلەرگە تەلىم)، «نەسەھول ئەپتال» (ياش - ئوسمۇلەرگە نەسەھەت) قاتارلىق كىتاپلارنى يېزىش بىلەنلا قالماستىن، مەتبۇئات ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇپ، باشقا جايلاردىن مەتبە ئالدۇرۇپ كىرىپ، «نەسەھەتى ئام» قاتارلىق ئەسەرلەرنى باستۇرۇپ، ئاممىغا بىكارغا تارقاققان، ئۇ يازغان «جاۋھىرۇل ھىقان» (ھەقىقەت جەۋھەر - لىرى) ناملىق شېئىرىي ئەسەر ھازىر مىسرىدىكى «ئەزھەر» ئىنىستىتۇتىنىڭ كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. ئۇ يەنە «مۇپتاهىل ئەدەب» (ئەدەبىياتنىڭ ئاچقۇچى) ناملىق ئەزىرىيىۋى ئەسەرنى يازغان بولۇپ، بۇ ئەسەرلەر ئۆز زامانىسىدا قەشقەردىكى ئىختىساسلىق كىشىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن روسىيىنىڭ قازاندىكى «مىللەت» مەتبەسىدە نەشر قىلىنغان.

ئابدۇقادىر ئەزىزى بىر ئۇلۇغ ۋە تەنپەرۋەر زات بولۇپ، 1900 - يىللاردىن كېيىن شىنجاڭغا دىن تارقىتىش نامى بىلەن كىرىپ، ئەكسىيەتچىلىك، بۇلاڭ - تالاڭچىلىق ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللانغان شىۋىت مىسسىئونىرلىرىغا قارشى باتۇرلۇق بىلەن كۈرەشنى قانات يايدۇرغان. ئۇلارنىڭ تۇرۇشلۇق ئورنىغا باتۇرلۇق بىلەن باستۇرۇپ كىرىپ، ئۇلارنىڭ ئەكسىيەتچى كېزىت - ژورنال ۋە دوختۇرلۇق ئەسۋاپلىرىنى چېقىپ، كويدۇرۇپ شىۋىت - لەرنى قېچىشقا مەجبۇرلاپ، جاھانگىرلارنىڭ قەشقەردىكى مە -

دىنىيەت تاجاۋۇزچىلىغىغا قاخشا تىقۇچ زەربە بەرگەن. شۇنىڭ بىلەن، جاھانگىرلار ۋە يەرلىك فېئودال - ئەكسىيەتچى كوچىلار ئۇنىڭ بۇ ۋە تەنپەرۋەرلىك جاسارىتىدىن قورقۇپ، يۇشۇ-رۇن سۇيىقەست پىلانلاپ، ئىشىپيۇن، خانىنلارنى سېتىۋېلىپ، ئۇنىڭغا زىيانكەشلىك قىلىشقا ئۇرۇنغان ۋە 1924 - يىلى 8 - ئايدا قەشقەر شەھرى كونا ئوردىدىكى قىرائەتخانىسىدا شائىرنى ئېچىنىشلىق ھالدا ئولتۇرۇۋەتكەن. ئىلىم-پەن، مەدىنىيەت تەرەققىياتىنىڭ دۈشمەنلىرى ئۇلۇغ ئالىم ۋە تالانتلىق شائىرنى خەلىقتىن ئايرىۋەتكەن بولسىمۇ، لېكىن، ئۇيغۇر خەلقى ئابدۇقادىر ئەزىزى (داموللام) نى ئۆزىنىڭ «قەدىرلىك ئۇستازى» دەپ ھىساپلاپ، ئۇنىڭغا چوڭقۇر مائىتەم تۇتقان. نۇرغۇن مەرسىيە - ناخشا، قوشاقلارنى يېزىپ خاتىرىلەش پائالىيەتلىرى ئېلىپ بارغان. بۇ قوشاق ئەنە شۇ تارىخى شا-رايىتتا ئوتتۇرىغا چىققان بولۇپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قەلبىنى رۇشەن ئىپادىلەپ بەرگەن.

بۇلبۇل ئىدىڭ بۇ باغدا،
 سايرار ئىدىڭ بار چاغدا.
 دۈشمەن سەندىن ئايرىدى
 ئەجەپمۇ يامان چاغدا.
 ئېتىڭ بەكمۇ چىرايلىق
 ئابدۇقادىر ئەمەسمۇ؟
 خەلقىمىزگە يول باشلاپ،
 ئومىرك ئۆتكەن ئەمەسمۇ؟

ئولتۇرگۈزدى دۈشمەنلەر،
كۈرەلمىگەن مەن - مەنلەر.
سەنچۇن توكۇپ كوز ياشنى
يىغلاپ قالدى دەرتمەنلەر.

داموللام ئولۇپ كەتتى،
تالىپلار يېتىم قالدى.
سەن ياشىغان بۇ يۇرتتا،
شەيتانۇ - رەجىم قالدى.

ئاتۇش يولى تاشلىق ساي،
يېتىم يىغلار ماڭالماي.
قارشى چىقتى يولۇڭغا،
مۇتەئەسسەپ رودىپاي.

جايىڭ بولسۇن جەننەتتە،
ھورلەر بولسۇن خىزمەتتە.
ئۇنۇتمايمىز بىز سىنى،
ۋەدىمىز شۇل ئەلۋەتتە.

ئاقسۇ، كۇچار تەرەپلەردە داموللام ھەققىدە توقۇلغان قوشاقلار

تاغلار - تاشلار تەۋرىشىپ،
قاتتىق چاقماق چاققانمۇ؟
دەريا سۈيى قان بولۇپ،
بۈگۈن تەتۈر ئاققانمۇ؟

قەشقەرنىڭ ھاۋاسىنى،
چاڭ - تۇمانلار باسقانمۇ؟
قەشقەرنىڭ جاھانىنى،
قايغۇ - ماتەم باسقانمۇ؟

ئاي تۇتۇلماس دەپتىمىز،
كۈن تۇتۇلماس دەپتىمىز.
داموللىغا دەيۈز نەر،
قەست قىلالماس دەپتىمىز.

قىلماق بولغان قەستىڭنى،
ماڭا قىلساڭ بولمامتى؟
قولۇڭدىكى پىچاقنى،
ماڭا سالساڭ بولمامتى؟

داموللام شېھىت بولدى،
ياتار جايى بېھىش بولدى.
داموللامغا قەشقەرلىق،
كوپ يىغلاپ بېھۇش بولدى.

ئاق قۇچقاچ چۇرۇقلايدۇ،
چاڭگاسنى تاپالماي.
تالىپ باللا يىغلايدۇ،
داموللامنى تاپالماي.

داموللام چىراقىغا،
پەرۋانە بولاي دەيمەن.
ناھەق بولغان بۇ ئىشقا،
دىۋانە بولاي دەيمەن.

داموللامغا قەست قىلدى،
يۈزى قارا دەيۈزلىەر.
كوڭلىدە چىراغى يوق،
دىلى قارا ياۋۇزلار.





قايقا داۋان قوشىقى

19- ئەسىرنىڭ 60- يىللىرىدا، چارروسىيە جوڭگوزىمىنى يانمۇ ئىلگىرلەپ بېسىۋېلىشنى قەستلەپ، تومۇر تىرىغىنى ئېلىمىزنىڭ غەربى شىمالىدىكى ئىلى رايونىغىچە سوزغان. ئىلىدىن روسىيە زىمىنىغا مەجبۇرى كۆچۈرۈلگەن بىر تۈركۈم ئۇيغۇر خەلقى 1916- يىلى لاشمان (قارا خىزمەت) خىزمىتىگە بالا ئېلىش توغرىلىق چارروسىيە پادىشاھىنىڭ بۇيرىقى چىققاندا، «بالا بەرمەيمىز» دەپ قاتتىق قارشىلىق كۆرسەتكەن، شۇ چاغدا پادىشاھ جاللاتلىرى 12 ئادەمنى «قايقا» دىگەن داۋاننىڭ ئۈستىدە ئاتقان ئىدى.

بۇ قوشاقتا چارروسىيەنىڭ ئەنە شۇ قانلىق جىنايىتى پاش قىلىنغان ۋە شىكايەت قىلىنغان، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ زالىم نىكۇلايغا قارشى قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق جاسارىتى ئەكسى ئەتتۈرۈلگەن.

ئاڭلاڭلار خالايقلار،

ئولاتا ئېيتقان بىيىتىنى.

لاشمانلىققا توتۇپ بەردى،

ھەمدەم دىگەن شىھىتىنى.

قايقا داۋان تاغلىرى،

تۈكۈلگەندۇر قانلىرى.

تۇتۇپ نەيزە سالغاندا،

سقىرىغاندۇ جانلىرى.

توختىنىياز دىگەن باتۇر،
قايقا ئۈستىدە ياتۇر.
كوپنىڭ غېمىنى كۈزلەپ،
ئۈز بېشىنى يەپ ياتۇر.

يەرلىكنى كولاۋېتىپ،
كەتمەن قايرىلىپ كەتتى.
قايقىنىڭ يىگىتلىرى،
ياش تۇرۇپ ئۈلۈپ كەتتى.

قارا-قارا قاغىلار،
بالىلىرىغا دان بەرگەن.
كىچىككىنە مۇساۋاي،
قايقا ئۈستىدە جان بەرگەن.

دۈشمەنلەر چىقىپ كەلدى،
قايقا ئۈستىدىن ئوتۇپ.
شېھىت بولغان يىگىتلەر،
قالدى قانلارغا پېتىپ.

يوقۇرىدىن چۈشۈپ كەلگەن،
جىرەن كۈزلۈك چاروللا.
قايقا ئۈستىدە ياتۇر،
قۇندۇز كۈزلۈك ياش باللا.

قايقا يولى تار ئىكەن،
ئىككى يېقى قار ئىكەن.
بالىسىنى كورمەككە،
بارچە يوقسۇل زار ئىكەن.

بۇلبۇل سايرار ياز كىلىپ،
كۆك چىمەن باغ ئىچىدە.
جاننى بەردىڭ ۋاقتىسىز،
باياۋان تاغ ئىچىدە.

ئاسماندىكى ئاي قايدا؟
«ئاۋات» دىگەن جاي قايدا؟
يۇرتنىڭ كوزنۇرى بولغان،
توختىنىياز باتۇر قايدا؟

چول قايقىنىڭ بېشىدا،
قار كۆچمەي يېتىپ ئالدى.
شېھت بولغان ئەرلەرنىڭ،
بالىلىرى يېتىم قالدى.

قايقا يولى ھەيۋەتلىك،
بۇلاق سۈيى شەرۋەتلىك.
مەخسەدىگە يېتەلمىگەن،
كېرىم ئاخۇن رەمەتلىك.

ئۈستەڭ بويىدا يالپۇز،
يالپۇزنىڭ شېخى يالغۇز.
جېنىمغىنە شۇ ئادەم،
قايقا ئۈستىدە يالغۇز.

ئالما ئاتتىم دەرياغا،
لەيلىۋالدى، چۆكمەيدۇ.
قېرىنداشنىڭ ئوتلىرى،
يالقۇندا يىدۇ، ئۈچمەيدۇ.

ئوقنى ئاتتى يۈرەككە،
يېنىپ تەگدى بىلەككە.
باي زالملار قىلغىنى،
ئورناپ كەتتى يۈرەككە.

ئىشك ئالدى توپ سىدە،
ئاتقا سېپ بىرەي سىدە.
زالملارنىڭ زۇلمىدا،
بولدى يۈرەكلەر زىدە.

كەچ كىردى زاۋال بولدى،
دەرۋازىنى ياپقاندىمۇ؟
شېھت بولغان يىگىتلەر،
قانغا مىلىنىپ ياتقاندىمۇ؟

ئۈستەك بويى سۈزۈك تاش،
ماڭغانلارنىڭ كوزى ياش.
بۇ پەرماننى چىقارغان،
نىكۇلاي زالىم باغرى تاش.





تاش ئاخۇنۇم ھەققىدە

تاش ئاخۇنۇم ئاتۇش سۇنتاغ گۈكشى كېچىگىز دىگەن جايدىن بولۇپ، ئوز زامانىسىدىكى بىر ئىلغار ئىگىلىك باش قۇرغۇچى. ئۇ، ياش ۋاقتىدا سودا-تىجارەتنىڭ يىوللىرىنى ياخشى ئۆگەنگەن. ئۇرۇمچى، قەشقەر، غۇلجا.... قاتارلىق جايلارغا بېرىپ، كۆپ يىللار تۇرۇپ، سودا-تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغان. ھەسەن بىلال ھاجىم بىلەن بىرلىكتە ئاتۇشنىڭ ئاغۇ دىگەن يېرىدە جۈمە مەسچىتى سالدۇرۇپ، سولتانی يۈسۈپ بۇغراخاننىڭ گۈمبىزىنى قايتا ياساش ئىشلىرىغا قول سالغان. شۇ ئارقىلىق تېزلا نام چىقارغان.

1914-يىللىرىدىكى 1-جاھان ئۇرۇشىدىن كېيىن، ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىن شىنجاڭغا كىلىدىغان تومۇر، چاي، گەزمال قاتارلىق خەلققە ئېھتىياجلىق بولغان سانائەت ماللىرى تۈسۈلۈپ قالغان، مۇشۇنداق تارىخى شارائىتتا، ئۇ، مىللى سانائەتنى راۋاجلاندۇرۇشنى قەشەببۇس قىلغان. ئۆزىنىڭ كۆپ سەرمايىسى بولمىسۇ، باي-خوجىلارنى ھەركەتلەندۈرۈپ، شىركەت ئېچىپ باي توپلاپ، يەرلىك مىللى سانائەت ۋە قول سانائەتنى يولغا قويۇش يولىدا ھەركەت قىلغان، يېڭىشەرنىڭ «يامانىيار» دىگەن يېرىدە پاختا زاۋۇدى قۇرۇپ، 12 تاش تۈگمەن ياساتقان، ئاتۇشتىمۇ شاتىۋاچىلىق سەگەز-چىلىك كارخانىسى ئاچقان، تاش ئاخۇنۇم شۇ ۋاقتىدىكى ھۆكۈمەت بىلەن بىرلىشىپ، قەشقەردە سەرەڭگە زاۋۇدى، سەگەز كارخانىسى، تېرىگە ئىش قوشۇش كارخانىسى قاتارلىقلارنى قۇرۇپ، خەلقنى تەمىنلەپ، بازارنى ئاۋات قىلغان، تەڭگە

قۇيدۇرۇپ پۇل چىقارغان. ئۇ، مۇشۇنداق ئىشلار يۈز بىسەن
بىر ئابىرۇيلۇق مۆتمۈەرگە ئايلانغان. بۇ قوشاقتا تاش ئادەت
خۇنومنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ئىجتىمائى ئەھۋالى، ئۇنىڭ
زاۋۇت-كارخانىلىرىدا ئىشلەۋاتقان مەدىكارلارنىڭ روھى-
ھالىتى سۈرەتلەنگەن بولۇپ، شۇ ۋاقىتتىكى جەمىيەت ئەھ-
ۋالىنى چۈشۈنىشىمىزگە پايدىسى بار.

تاش ئاخۇنوم تاش ئىكەن،
ئالغان خوتۇنى ياش ئىكەن.
خامغا ئۇششاق گۈل بېسىپ،
ئامبال بىلەن باش ئىكەن.

تاش ئاخۇنوم جازانى،
بىرىپ ئالدى بازارنى.
پۇل تېپىشنىڭ كويىدا،
تاشلىۋەتتى مازارنى.

ساسقا چۈشكەن ئودەكنى،
نادان باللا غاز دەيدۇ.
ئاتمىش ئالتە نىمىكانى،
تاش ئاخۇنوم ئاز دەيدۇ،

ئاسماندىكى ئايىنى كورۇڭ،
تاش ئاخۇنوم باينى كورۇڭ.
ئىشلەپ ھارغان مەدىكارغا،
سەرلەپ بەرگەن ناننى كورۇڭ.



زالىم قازىلار ھەققىدە

ياڭ زىڭ شىن، جىڭ شۇرىن، شىڭ شىسەي قاتارلىق ھۆكۈمرانلارنىڭ شىنجاڭ ۋە شىنجاڭ خەلقىنى ئىدارە قىلىش ۋە زىيانكەشلىك قىلىش جەھەتلەردىكى ماھىيىتى بىر بولغىنىدەك، ئىسلام دىنى تونىغا ئورۇنئۆپلىپ خەلقنى دەھشەتلىك ئەزگەن ۋە قاخشاتقان زالىم قازىلارنىڭ ماھىيىتى بىر، تىلى بىر. بۇ، بىر توپ ئەبلەخلەر تېگىدىن بىر جاڭگالنىڭ بورىلىرى. بۇ قوشاقتا - قاراڭغۇ زۇلمەت ئىچىدە ئىككىرىغان شىنجاڭنىڭ غۇلجا قاتارلىق جايلىرىدىكى زالىم قازىلارنىڭ پۇخرالارغا قىلغان زىيانكەشلىكى بايان قىلىنغان. ئادالەتسىز زاماننىڭ چۆمپەردىسى ئېچىپ تاشلانغان.

بۇ قوشاق - قاتمۇ-قات زۇلۇم ئاستىدىكى شىنجاڭنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ئىجتىمائىي تارىخى، جەمئىيەت ئەھۋالىنى تەھلىل قىلىش، چۈشۈنىۋېلىشقا نىسبەتەن مەلۇم قىممەتكە ئىگە.

ھوشۇر باقى، مەخپىر قازى،
نۇرى ساغلىق.
پۇخرالارنىڭ يۈرەك باغرىن،
قىلدى داغلىق.

قازى بولغان بەچچىغەرلەر،
بۇنداق بولسا؛
ئاخىرەتتە راھەت كورەر،
يېرى چاغلىق.

ۋادىرىغا، بۇلاردىن كوپ
ئەلەم يەتتى.
ئازابىدىن يۈرەكلەرگە،
چىق دەز: كەتتى.

بۇ پاندا مەنسەپ دىگەن،
شۇ قاتارلىق.
ئاخىرىدا بۇلارنىمۇ،
تاشلاپ كەتتى.

خاڭ قوشىغى



1- جاھان ئورۇشىدىن كېيىن، يەرلىك پومىشىنىك- بۇرۇرۇ-
ئازلار شىنجاڭنىڭ تەبىئى بايلىقلىرىنى تالان- تاراج قىلىپ،
ئەمگەكچى خەلقنى دەھشەتلىك ئىكسپىلاتاتسىيە قىلدى. قەش-
قەردىن جان بېقىش كويىدا شىمالىي شىنجاڭغا چىققان تۇركۇم-
تۇركۇم موساپىرلار ئۇ يەردىكى پىلىچى، كوكپار قاتارلىق كومۇر
كانلىرىدا ئات- ئۇلاق ئورنىدا ئىشلەپ كورمىگەن كۈنى، تارت-
مىغان دەرت- ئەلىمى قالمىغان ئىدى.

ئەينى يىللاردىكى خاڭ ئىشچىلىرىنىڭ بېشىدىن كوچۇر-
گەن ئېچىنىشلىق ھاياتىنىڭ گوۋاچىسى بولغان بۇ قوشاقلار
شىنجاڭدىكى تۇنجى ئەۋلات كومۇر خاڭ ئىشچىلىرىنىڭ سىنىپى
زۇلۇمغا قارشى ئېلىپ بارغان ھەركەتلىرىنى بىلىۋېلىشىمىزغا،
شۇ ئارقىلىق بۈگۈنكى يېڭى تارىخى دەۋردە غەيرەت- جاسارد-
تىمىزنى ئوستۇرۇپ، 4 نى زامانىۋىلاشتۇرۇش قورۇلۇشىغا تىگىش
لىك ھەسسە قوشۇشىمىزغا ئىلھام بىرىدۇ.

- زوئاڭدىن چۈشۈپ كېلىپ ،
سۇنى چاپقان ئوخشايىمەن .
بەرگىنى پۇچۇق ياماق ،
جاننى ساتقان ئوخشايىمەن .
- ئەردىك يۇپاڭمۇ دەيمىز ،
ساندىك يۇپاڭمۇ دەيمىز .
داڭقىدىن چۈشكەن ناننى ،
خام سۇغا چىلاپ يەيمىز .
- ئېلىنىك داۋانىدىن ،
ئورۇق ئات ئوتەلمەيدۇ .
خاڭدىكى مۇساپىرلار ،
پۇلى يوق كېتەلمەيدۇ .
- قەشقەردىن چىققان باللا ،
تەڭدىن تولسى خاڭدا ،
كەچكۈزدە كېتەي دىسە ،
بىردىن چاپىنى داڭدا .
- چەنزە دىگەن تومۇرى ،
قاپ-قارادۇر كومۇرى .
خاڭدا ئىشلىگەنلەرنىڭ ،
بەكمۇ قىسقا ئومۇرى .
- دىڭخۇلارنى كوتۇرۇپ ،
خاڭنىڭ تىگىگە چۈشتۈق .
ئومىرىمىزدە كورمىگەن ،
ۋە يىلۇن دوزاقنى كوردۇق .

خاڭنىڭ ئىچى قاراڭغۇ ،
قوللىرىدا دىڭ خۇلۇ .
دىڭ خۇلۇنى ئوچۇرۇپ ،
قوغلاپ چىقتى مىڭ خۇلۇ .
يە قسۇل ئالدىۇ چاڭسا ،
زۇخاڭدىن قاراپ ماڭسا .
باش يۇپاڭدىن ئوتكەندە ،
جاننى قولغا ئالسا .
ئەردىڭ يۇپاڭ بار دەيسەن ،
ساندىڭ يۇپاڭ بار دەيسەن ؟
بېشىڭغا گەنزى چۇشسە ،
ئېسىتىقنا جان دەيسەن .
باش يۇپاڭدىن ئوتكەندە ،
ئەردى يۇپاڭ بار دەيسەن .
خاڭ تېڭىدە ئۇخلىساڭ ،
بوتوڭدىن تاياق يەيسەن .
جەنزە دىگەن بىر پالتۇ ،
سورەپ گېلىمدۇ لاڭتۇ .
شى ئوزىنى ئويغاندا ،
ئەزىز باشقا مىڭ قايغۇ .
داڭ كاڭشۇ دەپ داڭلايسەن ،
پاكا چاڭساندۇ ماڭدايسەن .
دېڭغا بېشىڭنى ئۇرۇپ ،
«ئىسىت، جان!» دەپ قاخشايسەن .

شاخجۇ چاپىدۇ ئەخمەت ،
شاخجۇ چاپىدۇ رەخمەت .
ئۇچ چى سۇنى ئورىگەن ،
داۋا تۇرغا مىڭ رەخمەت .
قاسىم دىگەن شۇباتۇر ،
گەنجىڭ يىگىت ئەمەسمۇ ؟
بىڭسىنى كورسەتتى ،
باتۇر يىگىت ئەمەسمۇ ؟
كومۇرىمۇ ئورۇلدى ،
داۋا تۇرمۇ قۇتۇلدى .
بوتوك دىگەن دەيۇزگە ،
پومىدۇرلەر تۇتۇلدى .
لىڭسى دىگەن قارا يۇز ،
بېشىغا بالا بولدى .
زۇخاڭدا تولا يۇرۇپ ،
كۈزلىرىمگە قان تولدى .
كوڭلۇمنى ئاچاي دىسەم ،
دۇتتارىمىنىڭ تارى يوق .
لىڭسى باش تۇرۇپ بىزگە ،
ئۈلگەن بىلەن كارى يوق .
كاڭشۇ فاڭزىدا ياتسام ،
گوڭتۇ كېلىپ قوغلايدۇ .
ئاچ قالغان يىتىمچىلەر ،
جىڭموما ئوغۇرلايدۇ .

باخمىدى بولاي دسەم ،
بولاشمايدۇ ، شىمتى؟
گوكتۇرىڭدىن قورقمايمەن ،
جان ئالار خۇدامىدى.

ئاۋۇت دىگەن گوكتۇرى،
ئېسىپ قويدى ئاسمىنى.
گۈندىخانا جايىڭ دەپ ،
سولاپ قويدى قاسمىنى.

سەمەت دىگەن پايىنەكباش،
لىڭسىمەن دەپ توۋلايدۇ.
كاڭشۇلارنى يامان دەپ،
خاڭجالارغا بولاييدۇ.

خاڭجالارنىڭ دەردىدىن،
قېچىپ كەتتى كاڭشۇلار.
مەلىدە ئەدەپ كەتتى،
قامچا تۇتۇپ شاڭيۇلار.

خاڭجانىڭ ئېتى ئەمەت،
لىڭسىسى يامان سەمەت.
ئېيتساق ھەرگىز تۈگۈمەس،
ئىچىمىزدە تولا دەرت.

گوكتۇلارغا بوغۇلۇپ،
خاڭلاردا يېتىپ قالدۇق.
خاڭجاسى يامان زالىم،
زۇلۇمغا يېتىپ قالدۇق.

خاڭجاسىدىن قورقماستىن،
سۆيىدۈڭگە كىرىپ كەتتۇق.
خوتۇن - بالىمىز ئاش دەپ،
تۇنلەر يېتىپ غەم يەيتتۇق.

كاڭشۇمەن دەپ خاڭلاردا،
گوڭتۇ بىلەن ئېتىشتۇق.
ھالىمىزغا كىم يەتسۇن،
ئېلىشالماي قېچىشتۇق.

كوكيارخاڭدىن ئەكەلدۇق،
قالايدىغان كومۇرنى.
ئىسسىق كورمەي ئوتكۈزدۇق،
ئېسىتقىنە ئومۇرنى.

قەشقەردىن چىققان باللا،
لەنتە يىزدە ئىشلىدۇق.
زالىملارنىڭ دەستىدىن،
خاڭ تېگىدە قىشلىدۇق.

زالىملارنىڭ خېڭىدا،
مەمەت موللا شەنسىڭتى.
يالاچىلار ئالدىدا،
كۈن كوچۇرمەك تەس ئىدى.

يالاچى ئىلەك دولان،
ئىبراھىمنىڭ گوڭتۇرى.
ھەسەن بوتۇڭ ھىلىگەر،
قان يالىغان چوت بورى.

ھەسەن بوتۇڭ دوغىسى،
ئاتمىخان شاڭيۇ يورغىسى.
ھاۋۇز قارى مۇزاپىق،
ئادەم ئالداش موللىسى.

خاڭنىڭ ئاستىغا كىرىپ،
كومۇر بىلەن تاش ئالدۇق.
بالىلارنى خىيال قىلىپ،
قارا كوزگە ياش ئالدۇق.

كومۇر خاڭدا ئىشلەيمىز،
ئايلىقىمىز بەش تەڭگە.
ئەجەپمۇ قېلىپتۇق بىز،
تۈگۈمەس ئازاپغەمگە.

كېچىلەيمۇ ئىشلەيمىز،
خاڭلاردا كومۇر تاشقا.
بوتۇڭ كېلىپ ئۇرۇدۇ،
سىم قامچا بىلەن باشقا.

خاڭنىڭ ئاستى قاراڭغۇ،
ماڭالىمدۇق يول تېپىپ.
قوللار قاپىرىپ كەتتى،
كومۇرنى دەپ تاش چېپىپ.

پىلىچىگە① چىقىپ بىز،
خاڭدا كومۇر كولىدۇق.

① خالا ئىسمى

خاڭدا كومۇر ئورۇلسە،
«بارمۇ؟» سەن دەپ توۋلىمدۇق.

زەمبىلدە توشۇپ كومۇر،
قوللار تېشىلىپ كەتتى.
قوساق ئېچى بەك يامان،
بەللەر پۈكلۈنۈپ كەتتى.

بىز سەيسگە تۇتۇلۇپ،
ئىشلىمدۇق كومۇر خاڭدا.
تېنىم تاپماي ئىشلەيمۇ،
قوساق تويمىدى نانغا.

ئېتىزدىكى بوز تورغاي،
بالىلىرىغا دان بەرگەن.
تۇداخۇن شۇ رەھمەتلىك،
خاڭ ئاستىدا جان بەرگەن.

قاتار - قاتار قاغىلار،
بارساڭلا سالام دەڭلار.
مېنى ئاتام سورىسا،
خاڭنىڭ ئاستىدا دەڭلار.





مىللى نەغمە قوشىقى

ئۇيغۇرلار ئاپتۇ، چىلاپچا، جۇمبىل قازان ياساشتەك ھۈنەر-سەنئىتى بىلەن داڭ چىقارغان مىللەت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۆزلىرىنىڭ توي - توكۇن، مەشرەپ، مەھماندارچىلىق قاتارلىق تەرەپلەردىمۇ مۇقام ئاساس قىلىنغان مىللى نەغمىسى بىلەن داڭ چىقارغان مىللەتلەرنىڭ بىرى. ئۇيغۇر مىللى نەغمە-مىلىرى مىڭ يىلدىن كۆپرەك تارىخقا ئىگە بولۇپ، جاراڭلىق، رەتلىك، سېستىمىلىق بولۇشتەك ئالاھىدىلىكى بىلەن پۈتكۈل تۈرك ئايماقلىرىغىچە تارالغان.

1930 - يىللاردىن كېيىن، ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى نەغمىسى ناھايىتى نەرەققى قىلغان. نۇرغۇن مىللى تىياتىر ۋە ئەل-نەغمىلىرى قەشقەر، كۇچار، غۇلجا قاتارلىق جايلاردا سەھ-نىگە چىقىپ، ئامما ئارىسىدا چوڭقۇر تەسىر قوزغىغان. لىكىن، 1936 - يىللارنىڭ ئالدى - كەينىدە زالىم شىڭدوبەن خەلقنىڭ مىللى ئويغۇنۇش كەيپىياتىدىن ئولگىدەك قورقۇپ، خەلق ئارىسىدىكى نەغمىچىلەرنى تۇتۇپ، قاماپ، مىللى مە-دىنىيەتنى خانى-ۋەيران قىلدى. 10 نەچچە يىلغا سوزۇلغان دەھشەتلىك تىررورلۇق ۋە جاھالەتتىن كېيىن 1947 - يىللار - نىڭ ئالدى - كەينىدە ئۇيغۇر مىللى نەغمىسى يانا قايتىدىن باش كوتەردى. ئەينى ۋاقىتتا توقۇلغان بو قوشاقتا - خەلق-نىڭ مىللى ئويغۇنۇش ھىسسىياتى ۋە ئىلغار مەدىنىيەتكە بولغان تەلپۈنشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. مىللى مەدىنىيەت دۇش-

مەنلىرىگە بولغان غەزەپ - نەپرەتتىكى ۋە جەڭگىۋار ئىرادىسى
ئىپادىلەنگەن.

مىللى ئەغمە سازىمىز،
كوڭۇل ئاچار باغمىز.
كەتتى بىزدىن قارا كۈن،
ئەمدى ئوينار چاغىمىز.

ئويناپ كۈلۈپ بارىمىز،
قولغا قورال ئالىمىز.
قارشى چىققان دۈشمەننىڭ،
ئېتىپ جېنىنى ئالىمىز.

ئاچىل



شېڭ شىسەي ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىپ، سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن دوست بولۇپ تۇرغان دەسلەپكى چاغلاردا، سوۋېت ئىتتىپاقى سىياسى، ھەربىي، ئىقتىسادى جەھەتلەردىن شىنجاڭنىڭ قۇرۇلۇشىنى قوللاپ، كۆپ ياردەم بەرگەن ئىدى.

شېڭ شىسەي سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يولىنى تۇتۇپ، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن يولپۇرۇق سوراپ شىنجاڭنىڭ مەدەنىيەت، مائارىپ، مالىيە، ساقلىقنى ساقلاش، ئاخبارات قاتارلىق ساھەلەردە بىرمۇنچە ئىلغار سىياسەتلەرنى يولغا قويدى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىلغار تەسىرى ئارقىسىدا شىنجاڭدا كونا مائارىپ ئىسلاھ قىلىنىپ، ئارقا - ئارقىدىن نۇرغۇن پەننى مەكتەپ، بىلىم يۇرتلىرى ئېچىلدى، پىئونىرلار لاگېرى قۇرۇلۇپ، تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى قانات يايدى، نۇرغۇن دوختۇرخانا، داۋالاش ئورۇنلىرى، كىنو - تىياتىرخانىلار، باغچىسار ياسالدى،

قۇرۇلۇش - بىناكارلىق ئىشلىرى قايتا جانلاندى؛
 دىنى خوراپاتلىقنىڭ ئالدى ئېلىنىپ، كوپلىگەن يېزا - قىش-
 لاقلاردا دىخانلارنىڭ ساۋات چىقىرىشىنى ئاساس قىلغان كەچ-
 كۈرسىلىرى يولغا قويۇلدى، خوتۇن - قىزلار جەمىيەت ئىشلىرىغا
 ئارىلاشتى. ئۇلار ئىنقىلاۋىي ناخشىلارنى ئېيتىپ، يېڭىلىقنى، ئىل-
 خارلىقنى تەشەببۇس قىلىدىغان نۇرغۇن ناخشا- ئۇسۇللارنى سەھنىگە
 ئېلىپ چىقىپ، ياپۇن باسقۇنچىلىرىغا قارشى كۈرەشنىڭ چۇڭ
 قۇر قانات يېپىشىغا، ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلارنىڭ خىيانەت-
 چىلىك، پارىخورلۇق، مۇستەبىتلىك ھەركەتلىرىگە قارشى كۈرەش-
 نىڭ چۇڭقۇر قانات يېپىشىغا، مىللى مەدەنىيەت ۋە مىللى
 ما ئارىپ ئىشلىرىنىڭ جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىشىغا تۈرتكە بولدى.
 بۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخىدىكى بىر مىللى ئويغۇنۇش
 دەۋرى بولۇپ، قالاڭلىقنى، كۈنلىقنى رەت قىلىپ، چەتئەل-
 نىڭ ئىلغار نەرسىلىرىنى قوبۇل قىلىش، خۇراپاتلىق، نادانلىق
 نىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلۇپ، ئىلىم-مەرىپەتنى سۇيۇش، ۋەتەن
 بىرلىكىدە چىڭ تۇرۇپ، دېموكراتىيە، ئەركىنلىكنى قولغا
 كەلتۈرۈشتە زور ئىلگىرى سۈرۈش رولىنى ئوينىدى. بۇ قوشاق
 ئەينى يىللاردا توقۇلغان بولۇپ، ئۇيغۇر سەھنىلىرىدە ناخشا
 قىلىپ ئېيتىلغان. ئۇ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ يېڭىلىققا، ئىلىم-
 مەرىپەتكە، گۈللۈنۈپ راۋاج تېپىشقا تەلپۈنۈشتىن ئىبارەت
 مىللى روھى كەيپىياتىنى ئەكس ئەتتۈرگەن.

باغدا گۈللەر ئېچىلدى،
 چىكەڭگە قىستۇرالا مەن؟
 زوقلۇنۇپ ئويناپ - كۈلۈپ،
 كوڭلۇمنى ئاچالامەن؟

تېرەك بېشىدا قاغا،
پەرق ئېتىپ بىلەلمەسەن؟
ھوسنۇڭدىن گۈل ئۇندۇرۇپ،
قىستۇرۇپ كىلەلمەسەن؟

تام توپىسىگە تام سالدۇق
شامالغا دالدا بولسۇن دەپ.
يار توپىسىگە يار تۇتتۇق،
يۈرەككە پايدا بولسۇن دەپ.

چاپتىم يورغا ئېتىمنى،
يايرىمغا گۈل قىساي دەپ.
كورۇپ ئوتتۇم بېغىمنى،
گۈزەل بوستان ياساي دەپ.
ئاچىل - ئاچىل - ۋاي ئاچىل،
ئاچىلمىساڭ گۈل قايدا؟

تۇرپان خەلقى ئازىسىغا تارقالغان نۇسقىسىنىڭ تىكىستىنى
مەرھۇم شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر يازغان ئىدى

گۈلۈم ئاچىلاي دەيدۇ،
باشقا سانجىلاي دەيدۇ.
يارىمنىڭ يۈرەك ئوتى،
تەنگە يامشايم دەيدۇ.

يارىم ماڭا ناز قىلىدۇ،
كۈلۈپ مېنى ماز قىلىدۇ.
يار قەدرىنى بىلمەيسەن،
زىمىستاننى ياز قىلىدۇ.

يار دەردىدە خۇن بولدۇق،
تۈگمەنلەردە ئۇن بولدۇق.
قورقۇنچىڭدىن قاتتىق تاش،
بىرلىشەلمەي قۇم بولدۇق.

ياش تەلەپلەر ئۇخلاشما،
يار يولىدا پۇتلاشما.

يارىم ئۇچۇن جان پىدا،
ھەر قەدىمىڭگە مېڭ تىللا.

غەيرەت گۈلۈم ئاچىلغىل،
ھىممەت يولۇم ئاچىلغىل.

يارىم ئۇچۇن بەرسەم جان،
قاچان بولسا بىر ئولۇم،
ياكى ئولۇم ، يا كورۇم.





سارىخان قوشىقى

سارىخان قوشىقى- ئەينى يىللاردا غۇلجىدا كەڭ تارقالغان قوشاقلارنىڭ بىرى. بۇ قوشاقتا باغۋەن قىزى سارىخاننىڭ خۇددى قىزىلگۈلدەك چىرايلىق، گۈزەل قىز ئىكەنلىكى، ئەمگەكنى قىزغىن سۇيىدىغانلىقى، ئاتا- ئانىسىنىڭ تەرىپ- يېتىمىدە ئەخلاقلىق، نومۇسچان، شەمە- ھاياسى بار قىز بولۇپ چوڭ بولغانلىقى، شۇ خىسلەتلىرى ئارقىلىق نۇرغۇن يىگىتلەرنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قېلىپ ئاشىق- بىقارار بولغانلىغىدەك جەريانى بايان قىلىنغان. بۇ قوشاقنى ئاساسەن ياش يىگىتلەر توقۇغان.

سېپىلغا چىقىڭ باللا،
دوم-دومنى سوقۇڭ باللا.
پاششاپ، بەگ قوغلاپ كەلسە،
ئارقىغا قېچىڭ باللا.

بېغىڭغا كىرىپ باقسام،
ئالما تۈگمىدەك بوپتۇ.
كىچىككىنە سارىخان،
ئېلىپ قاچقىدەك بوپتۇ.

باغ ئىچىدە بوستانلار،
ياشرىپتۇ چوكانلار.
سارىخاننىڭ دەردىدە،
ئاقىتى كوزۇمدىن قانلار.

ئاقسارايدا ئولتۇرغان،
سارىخان مىنىڭ يايىم.
كويەر ئوتقا سېلىپ قويغان،
بىمخەۋەر جېنىم يايىم.

گۈلزارىڭ ئارا چوغلۇق،
گۈلزار ئىچى بۇلبۇللۇق.
گۈلنىڭ گۈلى سارىخان،
سىزگە سېغىنىپ قۇللۇق.

سارىخان قىزىلگۈلدەك،
بىز ئىشقىدا بۇلبۇلدەك.
سارىخان كۈلۈپ قويسا،
خىزمەت قىلىمىز قۇلدەك.

سارىخان تىلى تاتلىق،
كوڭلىدۇر ئەجەپ قاتتىق.
ئىشىكتىن چىقالمايدۇ،
مەن كەلسەم كېچە ئاتلىق.

سارىخان كىچىك ياشلىق،
ئاي يۈزلۈك، قارا قاشلىق.
ئىشىككە چىقالمايدۇ،
ئاتا- ئانىدىن باشلىق.



رىزۋانگۈل ھەققىدە

رىزۋانگۈل - شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلاۋىنىڭ بىرى ئا - يال جەڭچىسى. ئۇ، 1944 - يىلى غۇلجىنىڭ "ھەرەمباغ" دىگەن يېرىدە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى بىلەن بولغان شىددەتلىك كەسكىن جەڭگە قاتناشقان، مىللى ئارمىيىنىڭ ئالدىنقى سېپىدە يارىدار بولغان جەڭچىلەرنى كۈتۈش، يۈتكەش، داۋا - لاش ئىشلىرىنى ئىشلىگەن. بىر قېتىملىق جىددى جەڭدە ئۇ، بىر يارىدار جەڭچىنى داۋالاۋاتقان مەزگىلدە تۇيۇقسىز دۈشمەن ئوقى كېلىپ تېگىپ، مەرتلەرچە قۇربان بولغان. شۇندىن باشلاپ ئۈچ ۋىلايەت ئارمىيىسىنىڭ ھەر بىر كوماندىرى - جەڭچىسى لىرى ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ شەپقەتلىك ھەمىشىسى سۈپىتىدە تىلغا ئالغان. ئۇنىڭ باتۇرلۇق ئىشى - ئىزلىرىنى قوشاققا قوشۇپ، ناخشا قىلىپ ئېيتىشقان. رىزۋانگۈل دىگەن بۇ ناممىلى ئارمىيىنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى ئۇلۇغ مىللى كۈرەشنىڭ ئوت - ئۇچقۇنلىرىنى ئۇلغا يېتىشىغا ئىلھام بەرگەن. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ نۇرغۇن ياش قىزى - يىگىتلىرى رىزۋانگۈلنىڭ روھىدىن تەسىرلىنىپ، قولىغا قورال ئېلىپ، مىللى ئارمىيىگە قاتنىشىپ، قەھرىمانلىق داستانلىرىنى ياراتقان.

بۇ قوشاقتا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ باتۇر قىزى، ئىنقىلاۋىي قۇربان رىزۋانگۈلنىڭ ۋەتەن، خەلق ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ياشلىق ھاياتىنى بېغىشلاپ، ئوقىلار يامغۇردەك يېغىۋاتقان جەڭلەردە ئۆزىنى ئۈنۈتۈپ، يارىدارلارنى قۇتقازغان ئۇلۇغۋار روھى مەدھىلەنگەن. ئۇگەرچە قۇربان بولغان بولسىمۇ، "مەڭگۈ تۈزىماي ئېچىلىپ تۇرغان گۈل" سۈپىتىدە ئەۋلاتتىن - ئەۋلات خۇشپۇراق چاچىدىغانلىغى ئىپادىلەنگەن.

خەۋەر كەلدى گويا بىر ،
«سۇلدى» دىگەن قىزىل گۈل .
ۋەتەن ئۇچۇن جان پىدا -
ئەمەسىمدى رىزۋانگۈل .

ئەل داڭقىنى يات قىلىپ ،
دۈشمەنلەرنى ئېتىپ كۈل .
بەل باغلىغان جەڭلەردە ،
ئۇيغۇر قىزى رىزۋانگۈل .

ئۇنتۇلسۇنمۇ ؟... ھېچ قاچان ،
ئۇنتۇلمايدۇ رىزۋانگۈل .
ئۇبىر توزىماي ئېچىلىپ ،
تۇرغان ئەسلى قىزىل گۈل .





ئامىنەم ھەققىدە

ئامىنەم- ئاتۇشنىڭ شورۇق دىگەن جايىدىن 1944-يىلى يازدا ئاستىن ئاتۇشتا شىنجاڭ تارىخىدا مەسىلى كورۇلۇپ باق مىغان بىر قېتىملىق چوڭ سۇ ئاپىتى يۈز بەرگەن. كەلكۈن سۇ- تىچەن بىلەن مەشھەت ئارىلىغىدىكى چوڭ جىلغىدىن ئېقىپ ئو- تۇپ ، ئاتۇشنىڭ نۇرغۇن يېزا-قىشلاقلىرىنى ۋەيران قىلىۋەت- كەن ، نۇرغۇنلىغان تېرىلغۇ يەرلەر ، زەل-زىرائەتلەر ، داۋۇ- دەرەخ ، ئوي-جايلار سۇ ئاستىدا قالغان. نۇرغۇن ياشانغان كى- شىلەر ، ئەر-ئايال ، ئۇششاق بالىلارنى كەلكۈن سۇ ئېقىتىپ كېتىپ جىنىغا زامىن بولغان . يۇرت ئىچىدە قوشاق ئېيتىش بىلەن تونۇلغان ئامىنەم دىگەن ياش قىزىمۇ ئەنە شۇ قېتىم- قى كەلكۈن ئاپىتىدە سۇ ئېقىتىپ كېتىپ ، جەسىدى جىلغى- نىڭ ئايىغىدىكى بىر لايلاڭدىن تېپىلغان ، ئۇنىڭ ئاتا-ئا- نا ، ئۇرۇق- تۇققانلىرى ، يارۇ- بۇرادەرلىرى ۋە ئۇنى تو- نۇيدىغان كىشىلەر ئۇنى ئەسلەش يۈزىدىن بۇ قوشاقنى توقىغان.

ئامىنەمۇ - ئامىنەم ،

لايغا پاتقان ئامىنەم .

لايىنىڭ تېگىدە يېتىپ ،

بىيىت قاتقان ئامىنەم .

ئامىنەمنىڭ چېچىنى ،

ئاق ناۋاتتا پاتلىغان .

ئامىنەم چىرايلىقىنى ،

ئەمەت ئىمىنگە ساقلىغان .

قوتاندا كالا مورەيدۇ،
ئامىنەمنىڭ كالاىسى .
قوشاق قېتىپ يىغلايدۇ،
ئامىنەمنىڭ ئاناسى .

ئامىنەمنىڭ بېغىدا،
چىلگە ئۈزۈم پىشىپتۇ .
تولۇنئايىدەك ئامىنەم،
لاي تېگىدە يېتىپتۇ .

ئانا دىدىڭمۇ ئامىنەم،
دادا دىدىڭمۇ ئامىنەم .
مىنىڭ بەختىم ئەزەلدىن كار،
خۇدا دىدىڭمۇ ئامىنەم .

قەمبەرنىسا قوشىغى



بۇ قوشاق جەنۇبىي شىنجاڭدا ناخشا سۆيىتىدە كەڭ تارقالغان .
قەمبەرنىسا ۋە قەسى 1943- يىللىرى ئاتۇشتا يۈز بەرگەن . بىر
ياشانغان دىخان ئايىلى بولۇپ، ئۇ، دوپپا تىكىشكە ناھايىتى
ئۇستا ئىكەن . ئۇنىڭ مەرەمىنىسا ۋە قەمبەرنىسا دىگەن ناھا-
يىتى كىلىشكەن ئىككى قىزى بار ئىكەن . ئۇلار
ئانىسىدىن ئۈگىنىۋالغان دوپپا تىكىش ھونىرىگە تايىنىپ
تۇرمۇش كۆچۈرىدىكەن . شۇ يىللاردا مەرەمىنىسا بويىغا يىتىپ،
ياتلىق بولۇپ غۇلجىغا چىقىپ كىتىپتۇ . ئويىدىكىلەرنىڭ ھال-
ئەھۋالىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرىدىغان بىرەر ئادەم بولمىغان-
لىقتىن، ئانىسى كىچىك قىزى قەمبەرنىسаны شۇ يۇرتتىكى
بىر قېرى كىشىگە خوتۇنلۇققا بەر مەكچى بولۇپتۇ . بىراق،
قەمبەرنىسا بۇ ئىشقا پەقەت قوشۇلمايدىكەن، زازى ئىمەس
ئىكەن . شۇ ۋاقىتتا غۇلجىدىكى ئاچىسى مەرەمىنىسаныڭ ئاڭ

رېپ يېتىپ قالغانلىغى توغرىسىدىكى خەۋەر ئاتۇشقا يىتىپ كەپتۇ. قەمبەرنىسانىڭ ئانىسى چوڭ قىزىنىڭ كېسەللىك ئەھۋالىنى ئاڭلاپ، ناھايىتى بىئارام بولۇپتۇ ۋە ئاخىرى قىزىنى كور-مەك بولۇپ غۇلجىغا يولغا چىقىپتۇ. لىكىن مەرەمىنىسانىڭ كېسەلى بارغانسېرى ئېغىرلىشىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي ئولۇپ كېتىپتۇ. چوڭ قىزى مەرەمىنىسادىن ئايرىلغان ئانا كوتۇرۇپ قوپقىسىز دەرت - ئەلەملەرنى ئىچىگە يۇتۇپ، غۇلجىدىن ئاتۇشقا قايتىپتۇ. ئۇ تېخى يۇرتقا قايتىپ كەپ بولغىچە يوقسۇللۇق دەردىنى تولا تارتقان، ئوزىنىڭ ئىختىيارلىقىسىز توي قىلىشقا ئۈنمىغان كىچىك قىزى قەمبەرنىسانا ئوزىنى بۇلاققا تاشلاپ ئولۇۋاپتۇ. ئارقا - ئارقىدىن بىر ئويىدىن ئىككى كىشى ئو-لۇپ كەتكەنلىكتەك ئېچىنىشلىق ۋاقىگە ئاساسەن ئۇنىڭ ئانىسى ۋە يۇرت - مەھەللىدىكىلەر بۇ قوشاقنى توقۇغان.

قەمبەرنىسانا بىرگۈل ئىدى،
شېخىدا سايىرىغان بۇلۇل ئىدى.
ئول بىر خۇدانىڭ تەقدىرى،
ئىككى قىزىمدىن ئايرىدى.

بىر قولىدا باردۇر قايچىسى،
بىر قولىدا باردۇر يىڭىنىسى.
بۇلتۇر ئولۇپتۇ ئاچىسى،
بۇ يىل ئولۇپتۇ سىڭلىسى.

قەمبەرنىسانا سۇغا چوكۇپ،
سۇدىن چىقىپ لايدا پېتىپ.
ئومرۇم ئوتەر يىغلاپ يۇرۇپ،
قارا كوزۇمدىن ياشلار ئېقىپ.

جىنىم بالام قەمبەرنىسانا،
ئوتۇڭ يامان مەرەمىنىسانا.



ئاق ەادام

ئەينى يىللاردا جەنۇبىي شىنجاڭدىكى نۇرغۇن ھۇنەرۋەن-
كاسىپلار ھايات كوچۇرۇشكە يول ئىزدەپ، يىگىت- قىزلىرىنى
ئەگەشتۈرۈپ غۇلجىغا چىقىپ ئورۇنلۇشۇپ، ئوي - ئوچاقلىق
بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئېزىز يۇرتى قەشقەرنى
ئەسلەپ، نۇرغۇن قوشاقلارنى توقۇغان.
بۇ قوشاق ئەنە شۇ يىللاردىكى ياش يىگىت - قىزلارنىڭ
سېغىنىش ھىسىياتىنى ئىپادىلەپ بەرگەن.

ئاق دادام- ئاپپاق دادام،
قەشقەرگە بارغىم كېلىدۇ.
ئاق ساراينىڭ ئالدىدا،
تاماكۇ تارتقۇم كېلىدۇ.

ئاق ساراينىڭ قىزلىرى،
لاچىنىمىكىن، قۇرغۇيمىكىن؟
قولدا ئالتۇن ئۈزۈك،
ئاشىقلىرى زەرگەرمىكىن؟





ئۇيغۇرخەلق تارىخى قوشاقلىرى

تويلاپ رە تىلىگۈچى: ئۈچقۇندىچان ئومەر
قەشقەر، ئۇيغۇر ئەدەبىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭلا شىنخۇئا كىتاپخانىسى تارقىتىدۇ.
قەشقەر، گېزىتى باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى.
1981 - يىل 12- ئاي 1 - نەشرى.
1981- يىل 12- ئاي 1- بېسىلىشى

سانى : 22۰500

باھاسى، 0۰30 يۈەن

كىتاپ نومۇرى: m 10264.2

ئۇيغۇر خەلق تارىخى قوشاقلىرى



ئۇيغۇر كىتاب تور بېكىتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى
www.uighurkitap.com

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى:
ئەنۋەر تۇرسۇن

باجاسى: 0.30 يۈەن
定价: 0.30 元